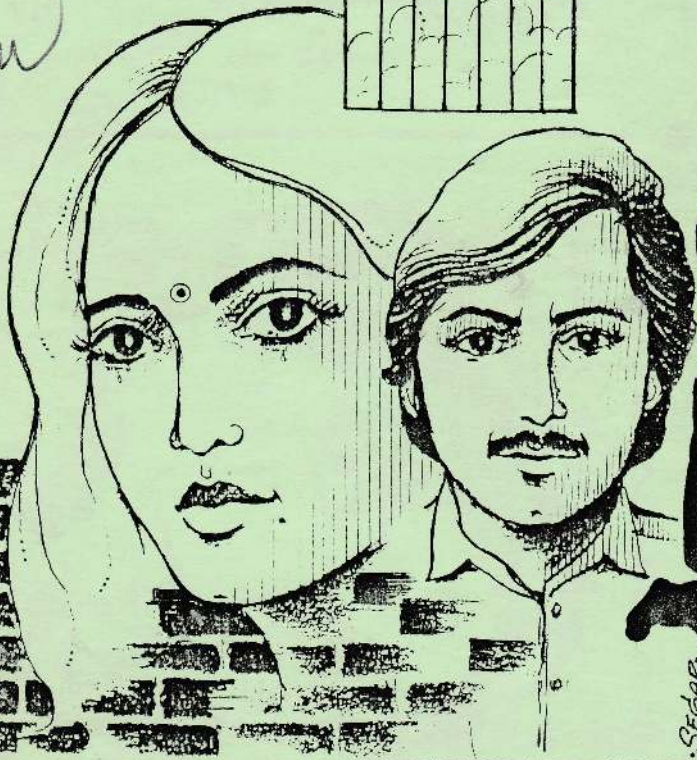
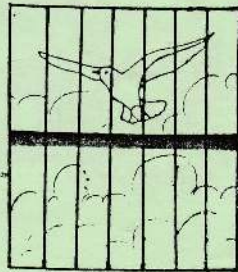

புலக

Poovaracu

பங்குனி-சித்திரை 1993

வாழ்க்கைக்காரர்களே!

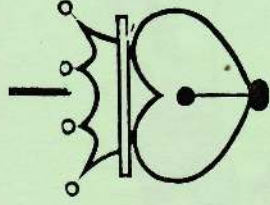
உங்கள் அபிமான நாவலாசிரியர்
இந்துமகேஷ்
எழுதிய

மேனியைக்கொல்லவாய்.

(நெடுங்கதை)

இது ஒரு
புவரசு வாசகர்வட்ட
வெளியீடு!

எனினும் வெளிவருகிறது!

இந்துமகேஷ்
எழுதிய

சுமரலீஸ்

இன்று+இன்று=இன்று.

தமிழ்நாட்டில்,

இன்று+இன்று=

இன்று.

உலகமே நம் இலலம்:

உள்ளமெல்லாம் நம் சொந்தம்.

புலக
POOVARASU.

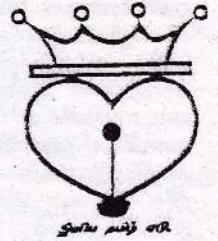
இனிய தமிழ் ஏடு
இரு திங்கள் ஒன்று.

இதழ்:14

பங்குனி-சித்திரை 1993

படைப்பவர் ஆக்கம் தருக
படிப்பவர் ஊக்கம் தருக.

Poovarasu
Sinniah Maheswaran
Neuwieder Str.32
2800 Bremen 41
Germany.

புவரசு இவிய தமிழ் ஏடு பதினாறாவது மலர் கருத்துக்கு நிறைவாகவும் கண்களுக்கு விருந்தாகவும் கரங்களுக்கு கனமாகவும் அமைத்திருந்தது.

“இலையுதிர்ந்து மரங்களெல்லாம்
தூய்க்கொள்ளும் சூளிர்காவம்
புவரசே! உனக்குமட்டும்
எந்நாளும் வசந்தம்!”

ஜெகதீஸ்வரியின் இந்தக் கவிதை விகளில்தான் எத்தனை நிரர்சனம்.

கடவுளா? இருக்கிறாரா? எங்கே? என வெளிநாட்டில் தடுமாறும் எம்மவர்க்கு
“பரம்பொருளைத்தேடி”க் காட்டி ஆன்மீகதுறையிலும் வழிகாட்டியது
வரவேற்கவேண்டியதே! இதுபோன்ற ஆக்கங்கள் தொடரவேண்டுகிறேன்.
வீ.ஆர்.வரதராஜா அவர்கள் தன் செவ்வீவையே புவரசு வாசகர்களுக்குத்
தமிழ்காட்டைச்சுற்றிக்காட்டும் கோத்தியே கோத்தி.

தன் கைவண்ணத்தால் எம் கண்களுக்கு விருத்தளித்த ஓவியர் அருணின்
கிறமையை பாராட்டாமல் விடமுடியாது. புவரசின் வளர்ச்சிக்கு வாசகர்கள்
மட்டுமல்ல கண்ணையும் கருத்தையும் கவரும் ரித்திரங்களை தீட்டிய
அருணின் பங்கும் உண்டல்லவா?

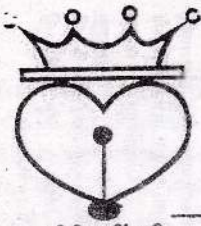
இருமாதங்களுக்கு ஒரு ஏடாக இரண்டுமாதங்களுக்கான தலழ்த்துவந்த புவரசு
இனி மாதமொரு ஏடாக தனிநகடைபோட்டு வாசகரைகாடி வரவேண்டுமென
ஆவலுடன் எதிர்பார்க்கிறோம்.

-கனடாவிருந்து கெளரி கணா.

அழகிய வண்ண நிறத்துடன்
அதிக கிளைகொண்டு
இரண்டாண்டுதனையும் தாண்டி
முன்னாவதாண்டை கோக்கி
ஒக்கிவளரும் புவரசே
கீ வாழ்க...வளர்க!
புத்த அத்தப்புவரசின்
பார்த்தலை அனைத்தும்
வாடா மலர்கள்!
வளமிக்க புவரசே
வாழியவே பல்வாண்டு,
இரு திங்கள் கொண்டு
இவிய புவரசு
இனி ஒரு மாதம் கொண்டு
வருவதென்றாலும் மகிழ்ச்சியே,
வரவேண்டும் கீ
கீழி செறித்து நிற்கவேண்டும்.

அன்பான என் தமிழ்ப் புவரசே!
அன்று எங்கள் வீடுகள் தோறும்
நிறம் கொடுத்தாய்
இன்று காடுகள் தோறும் சென்று
கறுமணம் வீசிடும் உனக்கு
வயது இரண்டு
குழந்தைபோல் தலழ்த்துவந்து
எங்கள் மனங்களிலே இடம்பிடித்தாய்
இருதிங்கள் ஒன்றென கீ மலர்த்து
மறத்தவர் மனங்களிலும்
நிறம் கொடுப்பாய்!
என் மனம் நிறத்த வாழ்த்துக்கள்.
- நூறன்போக்கிலிருந்து க. சின்னத்துரை.

-கெநர்லாத்திலிருந்து க. ஸ்ரீதாஸ்.

மணியீடு எல்.

முதற்பக்கக்கவிதை:

மணியீடுக வா என் மனமே!
பொன் அள்ளி அணிவதிலும்
பொருள்சேர்த்துக் குளிப்பதிலும்
எந்நாளும் கிடைப்பதில்லை
நிலையான சுகமே!

நாய்மண்ணை மறப்பதா
தன்மானம் இழப்பதா
பார்முழுதும் ஓடவா
பரிதாபம் அல்லவா?
மணியீடுக வா என் மனமே!

உன் காட்டில் உரிமைக்காய்
புனிதப்போர் நடக்கிறது
ஈழத் தமிழ்காடு
இரத்தத்தில் மிதக்கிறது
காலுபக்கம் இராணுவம்
முற்றுகை இடுகிறது
காலமது காணாத
படுகொலைகள் நடக்கிறது
ஏன் கண்டுகொள்ள மறுக்கிறாய்
கல்வாகக்கிடக்கிறாய்
உண்டுடுத்து உறங்குவதில்
உன்னை மறக்கிறாய்

சுதந்திரத்தை வென்றெடுக்கும்
வேட்கையின்றி இங்கிருந்து
"காட்டில்" நினைந்து விடைக்குமா?
அந்நியர்கள் ஆளவந்து
எங்களினம் வாழ்விழந்து
அங்குமிங்கும் ஓடி ஓடி ஒளிப்பதா
பொன்கொழிக்கும் ஈழ பூமி
எங்களிற்குச் சொந்தமென்று
போர்க்களம் புறப்படத்தயக்கமா?
இங்கிவரும் இருந்தொருநாள்
எங்களைத்திராத்தும்போது
நக்குதற்கு நிறல்கூட இருக்குமா?
இது தமிழர்நிதி என்நிருக்க முடியுமா?

மத்திரத்தில் காய்த்துவிடும்
மாங்காய் அல்ல இது
தந்திரத்தில் வடைபறித்த
நரியின்கதை அல்ல
சுதந்திரத்தை வென்றெடுக்க
உயிர்கொடுக்கவேண்டும்
வரும் இடர்கள் தாங்கிவாழத்
திடம் இருக்கவேண்டும்
பொருள்படைத்த அடிமைவாழ்வில்
நிறைவற்றப்பதில்லை
சுதந்திரத்தைப்போல் எதிலும்
சுகம்கிடைப்பதில்லை,
சுயநலத்தைக்கொன்றுவிட்டு
இனமான உணர்வோடு
மணியீடுக வா எந்தன் மனமே!

விண்ணென்று மறைந்த வீரர்களின்
விழிகொண்ட வெப்பமும்
பொன்செய்த அவர் உள்ளம்
பொருத்திய வேட்கையும்
போர்புரிந்த அவர்கைகள்
ஏந்திய ஆயுதமும்
முன்னின்று அழைக்கிறது
முகத்தை ஏன் மறைக்கிறாய்?
பெண்ணென்று தயக்கமா
பேதங்கள் விட்டிடும்மா
அடிமை விடைக்குடைக்க ஆணும்
பெண்ணும் மறவல்லவா
கடமைதனைக் கையிலெடு
மடமைகளைக்கொழுத்திவிட்டு
மணியீடுக வா என்மனமே!

-ஜெகதீஸ்வரி ராஜரட்சணம்.

மணியீடுக வா என் மனமே!

எஸ்.கந்தசாமி.

* செங்கோசிலோவாங்கியா ஜனாதிபதிமுதல் செங்கோசிலோவாக்காடு என இருநிலைகளாகப் பிரிவுற்றுது. அமைதியான பறையையில் இரு திருநாடுகளாகப் பிரிவுற்றதோடும் ஒரு எதிர்க்காலத்தில் இருநாடுகளிடையேயும் சில பிரச்சினைகள் தோன்றும் அறிஞர்கள் தென்பட ஆரம்பித்தள்ளின. தொழில்வளர்ச்சி பொருளாதாரினைகளில் பின் தங்கியுள்ள சிலோவாக்காட்டில்வாரும் சிறுபான்மையினரான லேஷம் நாயக்கேசியர்கள் சிலை போசமடைந்து வருகிறது. வறங்கேசி மொழியில் இதுவரைகாலமும் நடைபெற்ற தொலைக்காட்சி ஒளிபரப்புகள் தடை செய்யப்பட்டதுடன் ஹங்கேசிய மொழியில் அமைந்த பெயர்வைக்காரும் அகற்றப்பட்டிருக்கின்றன. அதேபோன்று செங்காட்டில் தீவிர வலதுஇடது சாரிகளின் வளர்ச்சியும் அதிகரித்திருக்கின்றது. கடந்த 12 சம்பந்தம் கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைமைவைக்கோவை செய்ய அமைக்கப்பட்டது. நடைபெற்றுக் கொள்ளும் வளர்ச்சியும் அழிவிற்குரியன. செங்காட்டிலுள்ள சம்பந்தம் கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவர் அதிகரித்துவரும் குற்றம் கூட்டுயினார். செங்காட்டில் 17.3 பில்லியன் மக்களும் சிலோவாக்காட்டில் 5.3 பில்லியன் மக்களும் வாழ்கின்றனர்.

* 1986ம் ஆண்டு இஸ்ரேலில் அமுல் செய்யப்பட்ட பாலஸ்தீன் வீடுதலை இயக்கத்துடன் பேச்சுவார்த்தைகளைத் தடைசெய்யும் சட்டமும் மீளப்பெறப்பட்டுள்ளது. மேற்படி பேச்சுவார்த்தைகளை மேற்கொள்ளும் இரத்தினிகளின் அனுபவம் இயக்கத்தின் பிரதிநிகளே. இஸ்ரேலியர்கள் வேறுபாடுகளை மேற்கொள்ள சிறைத்தண்டனை அனுபவிக்கவேண்டி வரும் என்று 1986ம் ஆண்டில் இஸ்ரேலிய சட்டமொன்று அமுல் செய்யப்பட்டது. தொழிற்கட்சியின் தேர்தல் வாக்குறுதிகளில் ஒரு அம்சம் இது. இதன்மூலம் பேச்சுவார்த்தைகையில் முன்னேற்றம் ஏற்படலாம் பேச்சுவார்த்தைகளை விடுதலை இயக்கமும் மேற்படி வரவேற்றுள்ளது.

* விரிவாபுரம் தென்கொரியாவும் பாலுத்திர வர்த்தாத்தொடர்புபலவள ஏற்றுநிதிக்கொண்டுள்ளன. பல ஆண்டுகள் தனிமையாக இருந்து 1987 முதல் விரிவாபுரத்து ஆண்டு ஆண்டு ஒரு முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாகவே இருப்பட்டுக்கிறது. 30 ஆண்டுக்காவாக வர்த்தகத் தடைகளை விதித்துவந்த அமெரிக்கா அவைகளைத் தளர்த்தியிருக்கிறார். ஜப்பானும் நிதியுதவிகளை ஆரம்பித்தது. தென்கொரியாவின் உறவுகளை ஏற்றுநிதிக்கொண்டதோடல்லாமல் சீனாவடனும் ரஷ்யாவடனும் கூட விரிவாபுரம் உறவுகளை ஏற்றுநிதிக்கொண்டது.

* மார்ச் மாதம் 93ம் ஆண்டு நடைபெறவுள்ள பிரான்சின் பாராளுமன்றத் தேர்தல்களில் ஜனாதிபதி மிற்றாண்டின் சோவ்லிஸ்கட்சி தோல்வியடைபும எனக்கருத்துப்படுகிறது. அண்மையில் பெறுபட்ட சனாதிபதிகளிடையே சோவ்லிஸ்கட்சி 20வீத வாக்குகளையும் எதிர்க்கட்சிகளான ஆர்.பி.ஆரும், பு.பி.எவ்வும் இணைந்து 43.5வீத வாக்குகளையும் பெறும் எனத்தெனிக்கிறது. பாராளுமன்றத்தில் எதிர்க்கட்சிகளின் சார்பில் ஒருவர் பிரதமராக வந்தாலும் தனது பதவித் காலம் 1995ல் முடியும்வரை 78வயதான ஜனாதிபதி மிற்றாண்டே ஜனாதிபதி பதவியில் இருப்பார் எனவும் தெனிக்கிறது.

* ஜனாதிபதி புல்தைது பதவியின் இறுதிநாட்களில் 26,700 க்கும், வரை பயணம் செய்து சாதனைபடைத்துள்ளார். சோவியல்பா சென்று அமெரிக்காப்படையினருடன் முதலாவது ரஷ்யா சென்று செய்து ஜனாதிபதியைக் கழித்துவிட்டு அந்த மூக்கியத்துவர் வாய்ந்த அணு அணு அமெரிக்காத்திரும்பும் வழியில் மொன்று ஜனாதிபதி மிற்றாண்டினுடனும் பேச்சுவார்த்தை நடத்தியுள்ளார்.

* இந்தியாவில் இராமர் பிறந்த இடம் எனக்கருதப்படும் அயோத்தியில் 1528ம் ஆண்டு கட்டப்பட்ட மருதியை இராமருக்குக் கோயில்கட்டுகமாக தீவிவாத இந்துக்கள் தகர்த்ததை ஏற்பட்ட கலவாங்களில் 1100 பேருக்குமேல் கொல்லப்பட்டனர். இவர்களில் பெருமபான்மைபேர் முஸ்லிம்கள் எனவும் பொலிசாரின் துட்பாக்கிச்சூட்டுக்குப் பல்லியனோரே அதிகர் எனவும் அறியப்படுகிறது. 1944ம் ஆண்டு இந்தியாசாந்தி கொலையைத் தொடர்ந்து இம் பெற்ற மோசமான கலவாங்களை அடுத்து அதிகசேதங்களை இப்புறரை கலவாங்கள் ஏற்படுத்தியுள்ளன எனவும் தெரிவிக்கிறது. 940 மில்லியன் மக்களில் 43 சதவீதமான இந்துக்களாவர். 1947ம் ஆண்டு நவம்பர் 1-இல் இத்தியா-பாகிஸ்தான் என இருகாடுகளாகப் பிரிவுபட்டதை அடுத்து 4 மாதங்கள் தொடர்ச்சியாக இடம்பெற்ற இந்து-முஸ்லிம் கலவாங்களில் 5 லட்சத்துக்கும் 10 லட்சத்துக்கும் இடையேயுள்ள கொல்லப்பட்டனர்.

* முன்னாள் யூகோசிலவியாவின் சோப்ரியா நாட்டில் நடைபெற்ற ஐனாதிபதி தேர்தலில் மீண்டும் ஸ்லோயோசான் ஐனாதிபதியாகத் தேர்வு செய்யப்பட்டார். 55 வீதமான வாக்குகளைப்பெற்ற இவர் தன்னை எதிர்த்துப்போட்டியிட்ட சோப்ரியாவின் பிரதமரான நிவான் பகிக் என்பவரைத்தோற்கடித்தார்.

* கென்யாவின் ஐனாதிபதி தேர்தலில் மீண்டும் டானியல் ஆர்ட்மெய் ஐனாதிபதியாகத் தேர்வுசெய்யப்பட்டுள்ளார். 26 ஆண்டுகளின் ஐனாதிபதியாக முத்தன்முறையாக பண ஆராயல் கட்டிக் கொடுப்பதற்கு முத்தன் தேர்தல் இதுவாகும்.

* அங்கிலேசாவரில் அரசு பணிகளுக்குப் ஜோனாஸ் சுலிம்பிபிள் யூனிட்டர் இயக்கத்துக்கும் இடையே மீண்டும் சர்வன. சுன் ஆரம்பமாகியுள்ளன. 1000க்கு கொல்லப்பட்டிருள்ளதாகவும் அறியப்படுகிறது.

* ஜெர்மனியின் கூட்டாசில் அங்கம் வகிக்கும் எவ்.டி.பி கட்சியை சேர்ந்தவரும் ஜெர்மனியின் பொருளாதார அமைச்சருமான ஜூகென் முலெமன் ராஜினாமாச் செய்துள்ளார். இவர் தனது பதவியை தனது உறவினர் ஒருவருக்கு சலுகைகள் செய்வதற்குப் பயன்படுத்தியதாகக் கூறப்பட்ட குற்றச்சாட்டுகள் நிரூபணமாகியதை அடுத்து ராஜினாமாச்செய்த இவர் உதவிக்க காண்சிவராகவும் பதவிவகித்தார் என்பது குறிப்பிடத் தக்கது. கடந்த 9 மாதங்களில் ஜெர்மன் அரசின் 4 அமைச்சர்கள் ராஜினாமாச் செய்துள்ளனர்.

என்ன நடக்கிறது?

“தர்மத்தின் வாழ்வுகளைச் சூது கல்லும்
இறுதியில் தர்மமே வெல்லும்!”

-பாரதத்தில் பிறந்த மகாபாரதம் புகட்டும் படிப்பினை
இது. கிட்டுவின் மாணத்திற்குக் காரணமானவர்கள் இதனை
நினைவில் கொள்வது மிக முக்கியம். தர்மம் இட்ட
கட்டளையை நிறைவேற்றப் புறப்பட்ட பல்லாயிரம்
“பாண்டவரில்” கிட்டுவும் மிக முக்கிய பங்கு வகித்தவர்.
அவரின் மாணம் தமிழகமும் நல்லுலகையே பெரும்
சோகத்தில் ஆழ்த்தினிட்டுது. ஒவ்வொருவரும் தமது
உடன்பிறப்பொன்றை இழந்துவிட்ட துன்பத்தில்
துவண்டுபோயுள்ளனர். அதர்மத்தின் கொடுமைகளால்
அல்லல்படும் தமிழ் ஈழத்தவர் விடுதலைப் போராட்டத்தை
விரும்பி ஏற்றவர்களல்ல. அறவுழிப்போராட்டம்
தோல்விகண்டதனால் தர்மத்தை நிலைநாட்டவும்
இழந்தநாட்டை மீட்கவும் போரில் குதிக்கும் நிலைக்கு
தமிழினம் தள்ளப்பட்டது. நமது இளம் விடுதலை அடையும்
நாள் வெகுதொலைவில் இல்லை. இந்த இள விடுதலைப்
போராட்டத்தில் கிட்டு என்ற கிருஷ்ணகுமாரின் பங்கு மிகமிக
அளப்பரியது. தமிழீழ விடுதலைப்புலிகள் என்ற தமிழின
விடுதலை இயக்கத்தின் முக்கிய தலைவர்களில் அவரும்
ஒருவர். யாழ்ப்பாணத் தளபதியாக அவர் ஆற்றிய சேவை
இங்கு என்னு குறிப்பிடத்தக்கது. ஆயுத பலமிக்க ஸ்ரீலங்கா
இராணுவத்தையே தடுத்துநிறுத்தும் பலம் எம்மிடையே
உண்டு என்ற உறுதியை முதலில் ஏற்படுத்தியவர் அவர்.
தமிழினமக்களின் விடுதலைப் போராட்டத்தை ஆதரிக்குமாறு
வெளிநாடுகளில் அவர்செய்த பிரச்சாரம் எதிர்பாராத
வெற்றியினை அளித்துள்ளது. பல்வேறு திட்டங்களை
செயற்படுத்தும் நிலையில் தமிழ் ஈழத்துக்குச்
சென்றுகொண்டிருந்த கிட்டு அகால மாணமானார். இந்திய
கடற் படையினரால் தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளின் திட்டம்
இனவரி 13ம் திகதி கைது செய்யப்பட்டது. அவர்களிடம்
சாணடைய விரும்பாத கிட்டுவும் மற்றும் குட்டி பூர்வேலன்,
நாயகன், ரொசான், ஜீவா, குணசீவன், தூயவன், நல்லவன், அமுதன்
ஆகியோர் இனவரி 16ம் திகதி தங்களைத் தாங்களே
அழித்துக்கொண்டனர். தளபதி கிட்டுவுக்கும் ஏனைய ஒன்பது
வீரர்களுக்கும் எமது வீர அஞ்சலியைச் செலுத்துகிறோம்.
போராளிகள் புதைக்கப்படுவதில்லை. விதைக்கப்படுகிறார்கள்.
பலமானவர்களைப் பலியாக்கினால் போராட்டம்
பின்தள்ளப்பட்டுள்ளது என்று நினைக்கிறார்கள் போலும்! தமிழீழ
தர்மப்போராட்டம் தொடரவே அவர்கள் உயினை விட்டார்கள்
என்பதை யாவரும் புரிந்துகொள்ளவேண்டும்.

-எ.ஆர்.வாதாலா.

**சங்கு முழங்குது...சங்கு முழங்குது
சங்கு முழங்கிடும் செய்தியைக்கேளா!**

எங்கும் தமிழர் அகதியாயினர்
தங்கள் மண்ணிலும் அடிமையாயினர்
இலக்கிறையைக் கண்டதுறினானார்
பொங்கி எழற்கனர் பொலிந்தனர்...படையாய்.

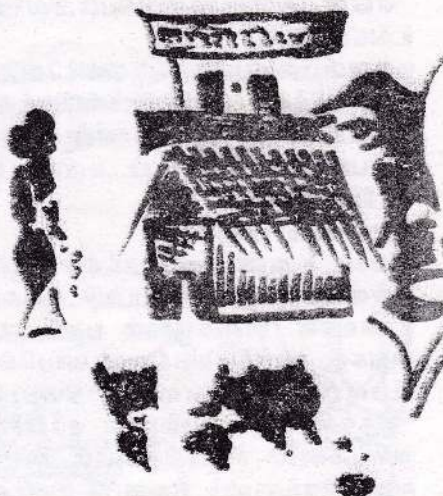
அங்கோ எங்கள் உறவுகள் அழியுது
இங்கோ நாங்கள் உண்டு களிக்கிறோம்
சிந்தையில் எந்தச் சூனையம் இன்றி
சந்தைப்படுத்தினோம் எங்கள் நியர்வையை.

எந்தையும் தாயும் குலவிய நாட்டில்
தந்தையும் தாயும் கொடுமையில் உமல
இன்னும் எமக்குக் தூக்கம் எனடா-இந்தப்
பொன்னும் பணமும் பெரிதாய்ப் போனதா?

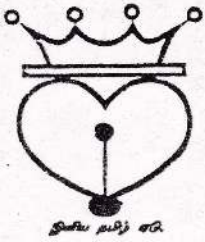
மக்கள்போராட்டம் மலா வா இல்லை?
கண்களைக்கிறந்து சுற்றிலும் பாடா!
நானும் நீயும் அவனும் அவளும்
நாங்களும் அவர்களும் மக்களேதானடா!

சங்குமுழங்கிய செய்தி கேட்டதா?
தூங்கிக்கிடக்கதுபோதுமே கோழா!
எங்கள்நாட்டின் விடுதலைக்காக-எங்கள்
பங்களிப்பைச்செய்வோம் வாடா!

பிறைகள்விடக்கே ஒதுங்கியதுபோலும்
களைகள் அறுக்கும் தருணம் வந்தகே!
உமைப்பில் சிறிதைக் கொடுத்தாலென்னடா!
தமைக்கும் விடுதலைக்கு உாமதுதானடா!

முபதி.

சேதர்பரிசு வெற்றி சீர்தகதை.

"எதுக்கெண்டு மண்டையைப்போட்டு உடைக்கிறது? எந்தப்பக்கக்காலை பார்த்தாலும் எல்லாம் கலக்கமாயும் கவலைகளாயும்...!"

-நீய்தமிழில்லாமல நீண்டதொரு பெருமூச்சுவிட்டார் கந்தசாமி. பிள்ளைகளும் நித்தினாபோலை.

"என்ன சாப்பாடு கடவைக்கட்டோ..?"

-கேட்டபடி வந்த மனைவி சரோசா கணவனின் பெருமூச்சை அவதானித்து விட்டாள்.

"என்ன பெருமூச்சுவிடுகிறீயள்...? அப்பிடி என்னெருக்கடிவந்திட்டிடு உங்களுக்கு..?"

மனைவியின் வார்த்தைகளைக்கேட்டதும் மன உளைச்சலில் இருந்த கந்தசாமிக்குப் பற்றிக்கொண்டுவந்தது ஆத்திரம்.

"உனக்கென்ன தெரியும் என் மண்டைபடும் பாடு...எப்ப பார்த்தாலும் சாப்பாடும் படம்பார்ப்பும்...மணிசெப்படுகிற பாட்டுக்கை நீவேறா!"

-எரிந்துவிழுந்தார்.

சரோசாவும் பாவம்.

உலகம் உருண்டாலும் சரி,நின்றாலும் சரி கவலைப்படவேமாட்டாள்.

பிள்ளைகள்...அந்தச்சாப்பாடு...அந்தச்சாப்பாடு...புதுப்புது விளம்பரம் தரும் உணவுகள்...நாளைக்குநாள் புதுப்புது உசிப்புகள் பிள்ளைகளுக்கு...

அதுகள் வாழ்கிறவயதிகளை வாழவேண்டும்...நாளைக்கு எங்களைவிட்டுப் போனபிடுகு எப்பிடிவாழ்வு அமையமோ?...

-இதற்குள்ளாகும் சுழல்வாள் சரோசா.

இலங்கையில் இருந்திருந்தால் இப்பிடி எண்ணவாய்ப்பிருக்குமா?

வாய்ப்பிருந்தாலும் சினைப்போரா என்பதை மறந்துவிட்டாள் சரோசா.

சரோசா மட்டுமென்ன வெளிநாட்டு அகதிகளில் அநேகம்பேர் அப்படித்தானே! கந்தசாமிவின் கவலைகள்பல ஆழமானவை...எதிர்காலம் பற்றியவை.

எதிர்காலம் எப்படியிருக்கமோ?

தெளிவு

அவ்வென்றமொன்று... நின் கைகளை... இன்னியென்ன கடைசிவரை...
என்று முதலமுதலே நிறைந்த சா பிள்ளைகளுக்குத் தமிழ் படிப்பிக்கவில்லை.
தமிழ்ப் பள்ளிக்கூடங்கள் தொடங்கியபின்னும் அதுகள் தொடர்ச்சியாகக் கட்டு
என்று இருந்தார்.

பிள்ளைகளும் வீட்டில் தொடர்ந்து பேசுவார்கள்.
அதைக்கேட்பதில் கந்தசாமிக்குப் பெரிய ஆனந்தம்.
தன்பிள்ளைகள் ஹர்மனியிலேயே கெட்டிக்காரர்கள் என்றொரு நினைப்பு.
இன்று என்னடா என்றால்... கிறகைத்திட்டு அனுப்பியோராகலாம்
அதுவும் இவர்களைக் குப்போர்வந்தவர்கள் முதலாம்.
இவள் சரோசாவின்னா ஒக்கிணையால் ஒன்றுக்கு இன்னொருமேயாவது...
அப்ப ஒரு பெயர் சொன்னவன்... அண்ணை! இப்பே கிளிகள் இவர்களைக் குப்போர்
போன்றவரையே மறக்கிற கிறகைக்காரர்கள் கெட்டிக்கிறவராகலாம்... எனது
நான் கேட்கவில்லை.

கெட்டிக்காரர்களே! - சர்க்கார்
இப்ப அங்கையோடு பிள்ளைகளுக்குத் தமிழ் படிப்பிக்கவில்லை என்றும்
சமீபத்தில் ஒரு துறையாளியாகியிருக்கிறார்... டீ. வெணையாசாமி...
- மனமகமழ்பினார் கந்தசாமி.

மனமகமழ்பினார்?
வேறொருபக்கத்தால் எண்ணம் ஓடியது...
பெட்டைக்கும் வயதுவந்திட்டு... கிடக்கிற காசைவைத்துக்கொண்டு பாய்ந்து
சாகிறதிலும்... சோஷலில் இருக்கிறவர்கள் இங்கு காசு வைக்கிறார்களே...
விடுதலைப்போராட்டத்துக்கு பங்களிப்புச் செய்யாதவர்கள் காசுகொண்டு
போனாலும் விடமாட்டார்கள் என்று சனம் கதைக்குது...
சீ. மாதாமாதம் இயக்கத்திற்கு ஒரு பத்து மார்க்குகளாவது கொடுத்திருக்கலாம்...
நான் கொடுத்தாலும் அவள் விடமாட்டாள்.
இப்ப கிடக்கிற காசைக்குடுத்து பெட்டைக்கு ஒரு பெயரைப் பார்ப்பம்
என்றால் ஆண்பார்த்தாலும் இங்கை தண்ணி போடுவாங்கப்போலுள்ளது...
தேடிப்பிடிக்க முடியவில்லை. ரிவிக்கானவேறு பகலென்றும் பாராமல்
அப்பே இப்பே ஒருமாதிரியான படங்களைப்போடுவான். அதுகளைப்பார்க்க
வயதுவந்த பிள்ளையாளுக்கு ஒருமாதிரி வரும்போலே...
நானென்ன தாவணிக்கண்ணில் பாக்கியாதிமாதிரி காசுமாற்றிவைத்துக்
கொண்டிருக்கட்டே... போதாதுரைக்கு சாட்டுறாக்க வெளிநாட்டுச்சனம்...
அதுகளின்னா போக்குவாக்கும் அவ்வளவுசரிசரி...
என்ன சொன்னவரே தொடர்ச்சியாகக் கொடுத்தவர்களை...

சு. காமலநாதன்

-பெட்டையின் கல்யாண எண்ணமும் முடிவில்லாமல் துமப்பிக்கொண்டிருந்தது! ஜெர்மனியில் கிறிஸ்தவன் என்றுசொன்னால் கொஞ்சம் அணைவகிடைக்கும் என்று விசர்க்கனமாக மதமும் மாறிவிட்டேன்..மாறினதுதான் மிச்சம். நினைத்தமாதிரி பொருள்பண்டம் சம்பாதிக்கிற வழி கிடைக்கவில்லை. போதாக்குறைக்கு இலங்கைக்குப்போய் என்னசெய்கிறது என்ற கவலைக்காக சேர்ச்சார் "கந்தசாமி...நீங்கள் இலங்கைபோனதும் எங்கடைசபையைச் சாட்சியாயிருந்து வளர்க்கவேணும் என்றுவேண்டுகோள்...

பாவம் கந்தசாமி பொருளியல் நலம்கருதி மதம் மாறினவிடயம் இந்தக் கிறிஸ்தவப்பிரச்சாரகர்களுக்கு எங்கே தெரியப்போகிறது? அவர்களுடைய எண்ணமெல்லாம் மனுசன் யேசுவை விசுவாசித்து மதம் மாறினார் என்றுதான்.

அவரும் இலங்கையில் இருந்தபோது சமயபேதமற்றவாய்த்தான் இருந்தார். வெள்ளைக்கடற்கரை,மமொதா,பாஷைபூர் அந்தோனியர் எல்லாத் தலங்களுக்கும் தரிசிக்கப்போனவர்தான்..ஆனால் மதம் மாறவில்லை. இப்ப வெளிநாடுசெய்த வேலை!

சரோசாவுக்குப் புரிந்துவிட்டது- கணவன் ஏதோ கடுமையாய்க்குழம்புகிறார் என்று. இதமாகப் பக்கத்தில் வந்து அமர்ந்தாள்.

"என்ன கணாச்சுப்போனமாதிரி இருக்கிறியன்?...கசுமில்லையே?"

-மெல்லக் கொட்டுப்பார்த்தாள்.

அந்த இடத்தில் கந்தசாமியின் மனச்சூடு குறைந்தது.

"எல்லாம் பிரச்சனையாய்க் கிடக்கப்பா!" என்றார்.

"எனக்கும் சொல்லுங்கோ மனம் ஆறும்!" என்றாள் சரோசா.

தன் மனக்கண்டங்களைக் கந்தசாமி சொன்னார்.

ஓ..இவ்வளவு பிரச்சனைகளை நான் எண்ணிப்பார்க்கவேயில்லையே...

பாவம் அவர்...ஆண்பிள்ளை...எதுக்கெண்டுதான் கவலைப்படுகிறது...

"இஞ்சேருங்கோ...எல்லாத்தீர்த்திமும்...நான் ஒன்றுசொல்லுறன்..கோவிக்காதேங்கோ என்றாள்.

"சொல்!"

"பேசாமல் கண்டாவுக்குப் போவம்!"

இதைக்கேட்டதும் கந்தசாமிக்கு ஆத்திரம் பற்றிக்கொண்டுவந்தது.

"ஓமோம்...நீ இந்தளவிலை விடாமல் என்னை உள்ளங்களுக்குத் தள்ளுற எண்ணமும்

வைச்சிருக்கிறாய் என்ன?"

"நான் என்ன இப்ப தப்பாய்ச்சொல்லிப்போட்டன்?"

"பிள்ளை என்ன? பெண்சாகி சுதந்திரத்திற்குப் போரடுவான்..கணவனுக்கு

யோசனை சொல்லக்கூடிய மந்திரியாய் இருக்கமாட்டான்...இருந்தால்தானே

சொல்லுறதுக்கு!உங்களுக்கெல்லாம் சுதந்திரம்வேணும்-போரடுங்கோ!...

அதுகள் பிள்ளைகளுக்கு ஐந்துவருடமாய் தமிழ்ப்படிப்பிக்க எண்ணவில்லை...

அதுகள் ஜெர்மன்காரமாதிரி டொச்பேசுதுகள்...! எய்ர்போர்ட்டுலை

போய்றிக அதுகள் டொச்சிலை கதைக்க கரைச்சல் இல்லாமல் பொலிக

எண்ணப்பிடித்து உள்ளங்களுக்குள்ள வசதியாயிருக்கும்...பிறகு சோஷல்காரன்

சாப்பிடக்கானே காசு தந்தனாங்கள்...பகினைந்தாயிரம் மார்க் உங்களுக்கு எப்பிடவந்தது என்று பிரச்சினைக்குவா நல்லயோசனை!"

-தான் செய்த தவறுகளையும் சரோசாவின் தலையில் சேர்த்துப்போட்டு ஆக்கிரக்கில் குமுறினார் கந்தசாமி.

விசாக்கிப்போடும்போல் மண்டைக்குள் ஓரே சூடைச்சல்.

நானும் படிச்சவன்தான்...இருந்தும் என்ன பயன்?...இன்றுவரை படித்தவன்

மாதிரிச் சிந்திக்கவில்லை...நடக்கவில்லை...பணம் பணம் என்று

திரிந்ததுதான் செய்தவேலை...எவ்வளவு அறியாமை...இலங்கையினை

எங்கடை சனமும் அந்தப்பெடியனும் காட்டுக்காகச் செத்துக்கொண்டிருக்க நான்...?..சீ! எவ்வளவுகேவலமான மனிதன்!"

-யோசித்து யோசித்து கந்தசாமி முடிவில் நினைத்தார்:

இதுவெல்லாம் சிவத்துறோகத்தால் வந்தவினை! இனியும் இப்பிடி

வாழக்கூடாது!

-நேரத்தைப்பார்த்தார்.

இரவு 10.30

இன்றைக்கு வெள்ளிக்கிழமைதானே

பத்தரை என்றானும் பரவாயில்லை நல்லதை உடனே செய்யவேண்டும்.

தொலைபேசியை எடுத்து இலக்கங்களைச் சுழற்றினார்.

மறுமுனையில் தொடர்பு கிடைத்தது:

"நான் கந்தசாமி பேசிறன்...ரி.ஆர்.ஓ சீலன் இருக்கிறாரா?"

சீலன்தான் மறுமுனையில் இருந்தார்.

"தம்பி! காளைக்கு ஒருக்கால் என்விட்டை வாருங்கோ! அகதிகள் புனர்வாழ்வு

நிதிக்கு ஒரு ஆயிரம் மார்க் தாறன்...அப்படியே விடுதலைப்போரட்டினுக்கு

நிதிசேர்க்கிற தம்பியையும் ஒருக்கால் வாச்சொல்லுங்கோ!..மாதாமாதம்

50 மார்க்காவது காட்டுக்காகக் கொடுக்காட்டால் நாங்கள் என்னமனிதர்!

சரி தம்பி...ஊணக்கம்!"

கந்தசாமியை அறியாமலே அவருடைய வாயில் நீண்டநாட்களின்பின்

வணக்கம் நுழைந்திருந்தது.

நீண்ட பெருமச்சொன்றுவிட்டார்.

களைப்பினால் அல்லாமண்டை இடையினால் அல்ல.தலைக்குள் இலேசாக மனசு

பாறற்று உடல்முழுவதும் ஒரு சுகமாய் இருந்ததினால்!

இறைவனை நினைத்தார்.

"இறைவா!...

எக்கோலத்தெய்வருவாய் எத்தவங்கள்செய்வோர்க்கும்

அக்கோலத்தெய்வருவேயாம் ஒன்றான இறைவா!

பலநாமங்களால் உணரப்பட்டானும் ஏகன் அனேகனாகி கிற்கும்

பாம்பொருளே! எனக்குத் தெளிவைத் தந்ததற்கு நன்றி!"

"என்னப்பா சரோ!..சாப்பிடுவம்!"

-சாப்பிட எழுந்தார் கந்தசாமி.

தமிழ்நாட்டைச்

ஆதிமனிதன் தமிழன்தான்
 அவன் மொழிந்ததும் செந்தமிழ்த்தேன்
 முதறிநூர் ஒழுக்கநெறிகள்
 முதலிற்கண்டதும் தமிழகம்தான்
 காதல்வாழ்வும் புகழ்வாழ்வும்
 காட்டியதும் தமிழ்நாள்மறைதான்
 ஒதும் அந்தத் தமிழ்நாள்மறை
 உலகம்போற்றும் முத்தமிழ்தான்!

-பாவேந்தர் பாரதிதாசன்.

சிற்பி
 சீனி
 மீ
 மீ

(கடந்த நூதம்களில்:
 தமிழ்நாட்டுக்குப் பிரயாணம்செய்து பலமாதங்கள் கடந்துவிட்டானும்
 நினைவுகள் இப்போதும் பசுமையாகப் பதிந்துள்ளன. சென்னை, திருச்சி
 மதுரை, திருநெல்வேலி, குற்றாலம் ஆகிய பகுதிகளுக்குச்சென்று
 கன்னியாகுமரிக்குப் புறப்பட்டோம். திருநெல்வேலியில் மகனுக்கு நோய்
 ஏற்பட்டதால் எமது பிரயாணக் கலகலப்ப சிறிது குறைந்துவிட்டது....)

டி. ஆர். உரதராஜா.

திருநெல்வேலியிலிருந்து புறப்பட்ட நாம் கன்னியாகுமரிநோக்கி பிரயாணத்தைத் தொடர்ந்தோம்.

மகன் நிமலனுக்கு ஏற்பட்ட வாந்திபேதி கோய் ஓரளவு குறைந்திருந்தது. இருப்பினும் அடிக்கடி மருந்து வில்லைகளைப் பாவித்துக்கொண்டிருந்தோம்.

இந்தச் சம்பவம் எங்கள் பிரயாணக்கலைகலைப்பை ஓரளவு பாதித்திருந்தது.

மகனுக்கு ஏற்பட்ட வாந்திபேதி சிலவேளை எங்களையும் பாதித்தால்...?

மகனுக்கு மருத்துவம் செய்த டாக்டர் திரு வாதாரஜன் எங்களின் பாதுகாப்புக்கருதியும் சில வில்லைகளைக் கொடுத்திருந்தார்.

வயிறுநோ, அல்லது வயிற்றுப்போக்கு ஏற்பட்டால் உடனடியாக வில்லைகளைப் பாவிக்குமாறு அவர் கண்டிப்பாகக் கூறியிருந்தார்.

திருநெல்வேலி மாவட்டத்தைக்கடப்பதற்குமுன்பு அங்குள்ள பிரபலமான ஆஸ்பத்திரிக்குச் சென்றோம்.

கன்னியாகுமரியை நெருங்கும்போது கோளத்தின் வாடைக்காற்று வீசியது.

“கோளம் 25 மைல்” என்றொரு விளம்பரப்பலகை தென்பட்டது.

அந்த இடத்தில் வாகனத்தை கிறுத்துமாறு கூறினேன். மிகவும் குளிர்ச்சியான சூழல். மாங்கள் அடர்த்தியாக இருந்தன.

கோளம் பொதுவாக இயற்கை அழகு நிரம்பியது என பல கவிஞர்கள் வர்ணித்துள்ளனர். கோளத்திற்குச் செல்வது எமது பிரயாணத் திட்டத்தில்

இல்லை. சிறிதுநேரம் அந்த இடத்தில் நின்று இயற்கைச் சூழலை ரசித்துவிட்டு பிரயாணத்தைத் தொடர்ந்தோம்.

கன்னியாகுமரியை நெருங்கும்போது இரவாகிவிட்டது. நீலத்திரைக்கடல் ஓரத்திலே நின்று

நித்தம் தவம்செய் சூழி எல்லை. -என மகாகவி பாரதியார் பாடியதில் எவ்வளவு உண்மை என்பது அந்த இடத்துக்குச் சென்றதும் புரிந்தது.

சுற்றிலும் கடல் அலைகள் ஓசை எழுப்ப இத்தியாவின் தென் எல்லையைக் கன்னியாகுமரி காவல் காக்கிறது.

பிரயாணக்களைப்பு எம்மை வாட்டியது.

ஹோட்டலொன்றில் அறை எடுத்துக்கங்கினோம்.

மனைவியும் பிள்ளைகளும் களைப்பில் நிக்கிராயானார்கள்.

சாரதி சண்முகத்துடன் அடுத்தநாள் பிரயாண ஏற்பாடுகளுக்குறித்து விவாதித்தேன்.

காவிரிநீர் தகராறில் தமிழ்நாடு அரசு முழு அளவிலான எதிர்ப்பைத்

தெரிவிக்க முடிவுசெய்திருந்தது.

காரணம் மத்திய அரசு நியமிக்க நடுவர்மன்றத்தீர்ப்பை ஆந்திரப்பிரதேச

மாநில அரசு நடைமுறைப்படுத்தத் தவறிவிட்டது.

அதனால் தமிழ்நாடு முழுவதும் ஹர்க்தால் நடத்த மாநில அரசு தயாராகியது.

அவர்கள் அறிவித்த தினம் நாளை மறுநாள்.

எனவே இடையில் ஒருநாள்தான் உண்டு.

ஹர்க்தால் தினத்தன்று எங்கும் போகமுடியாது என்றும் முழுநாளும் ஒரே

இடத்தில்தான் இருக்கவேண்டும் என்றும் சாரதி குறிப்பிட்டார்.

“நங்கள் உல்லாசப்பிரயாணிகள் என்ற நிலையில் போகலாம்தானே?” என்ற சாரதியைக்கேட்டுவைத்தேன்.

“அகெல்லாம் இங்கே முடியாதுங்க! ஹர்த்தாலின்போது வெளியேபோனா அடி உகை.காரை எரிச்சப்படுவாங்க!” என்று கூறி சாரதி ஒரேயடியாக மறுத்துவிட்டார். எங்கள் பிரயாணத்திட்டத்திற்கு இங்க ஹர்த்தால் இடையூறாக வந்துவிட்டது. கன்னியாகுமரியை சுற்றிப்பார்த்துவிட்டு இராமேஸ்வரம் போவதென்றும் பின்பு அங்கிருந்து கொடைக்கானல் செல்வதென்றும் முடிவெடுத்திருந்தோம். கல்தோன்றி மண்தோன்றாக் காலத்தே முன்தோன்றி மூத்த தமிழ்! என்பதற்கான ஆதாரங்கள் உள்ள இடங்கள் கன்னியாகுமரியும் இராமேஸ்வரமும். இங்கு வந்துவிட்டோம். ஆனால் இராமேஸ்வரம்போக ஹர்த்தால் கடைவிகிக்கிறதே கன்னியாகுமரியைச் சுற்றிப்பார்க்க ஒருநாள்போதாது. ஆனாலும் முடிக்களவு இடங்களை சுற்றிப்பார்த்துவிட்டு அன்று இரவே அங்கிருந்து புறப்படுவதாக திட்டமிட்டோம்.

இராமேஸ்வரத்துக்குச்சென்று அங்கு தங்கிவிட்டு ஹர்த்தால்முடிய கொடைக்கானல் நோக்கிச்செல்லலாம் என்பதே சாரதி சண்முகத்தின் திட்டம். ஆனால் அதற்காக இரண்டுநாட்களையல்லவா ஒதுக்கவேண்டியுள்ளது. மகன் விமலன் ஏற்கனவே வர்திபேதிநோயால் பாதிக்கப்பட்டு களைப்படைந்து உள்ளார். எமக்கும் சற்று ஓய்வு தேவைப்பட்டது. எனவே மிகுந்த கவலையுடன் இராமேஸ்வரத்திற்குச்செல்வதை நிறுத்திவிட்டோம். கன்னியாகுமரியிலிருந்து நோக்க கொடைக்கானல் செல்வது எனத்திட்டமிட்டோம். பழந்தமிழரின் ஓயிச்சகலக்கு பெயர்பெற்ற இடம் இராமேஸ்வரம். பலரும் வியக்கும் கவரோவியங்களும் அதிசயிக்கத்தக்க ஆதிகால கற்சிலைகளும் அங்கே உண்டு.

பாறைகளில் பழந்தமிழரின் பெருமையை பறைசாற்றும்பண்டைய தமிழரின் கைவண்ணங்காணும் பாக்கியம் எமக்குக்கிடைக்கவில்லை. என் உள்ளத்தை இப்போதும் அது உறுத்திக்கொண்டே இருக்கிறது. இறைவனின் திருவருளால் மற்றொரு சந்தர்ப்பம் கிடைக்குமேயானால் இராமேஸ்வரம்சென்று அங்கு சிலநாட்கள் தங்கலாம் என்று நினைக்கிறேன். கன்னியாகுமரி ஹோட்டலில் ஆழ்ந்த உறக்கத்திலிருந்தோம். கதவு படபடவென தட்டப்படும் சத்தம் கேட்டது. மிகுந்த சிரமத்துடன் கண்களை விழித்து நோக்கைப்பார்த்தேன்.

அசிகாலை 5.30

பொழுது புலர்ந்திருந்தது. சோம்பல் சூறித்துக்கொண்டு கடலைத்திறந்தேன். வாசலில் ஹோட்டல் பையன் கின்றான்.

“என்னப்பா இந்தநேரத்தில் வந்து கொந்தாவுசெய்கிறாயே!” என்று கூறி அனுத்துக்கொண்டேன்.

“ஐயா.. சூரிய உதயம் பார்க்கவேண்டும் என்று சொன்னீர்களே!.. மூன்றாவது மாடிக்குப்போனால் பார்க்கலாமாங்க!” என்றான்.

அப்போதுதான் அந்தச்சம்பவமே எனக்கு ஞாபகம் வந்தது. உடனடியாக மனைவியையும் பிள்ளைகளையும் எழுப்பி விஷயத்தைச்சொன்னேன். எல்லோரும் விரிந்து கட்டிக்கொண்டு மூன்றாவது மாடிக்குச்சென்றோம். ஹோட்டல் அறைகளிலிருந்த வேறு சிலரும் எங்களைப்போன்றே மாடியையுநோக்கி விரைந்துகொண்டிருந்தனர்.

மூன்றாவதுமாடியில் ஒரு மொட்டைமாடி.

அதில் பலரும் வின்று கிழக்கு வானத்தை பார்த்துக்கொண்டிருந்தனர்.

நாங்களும் அவர்களுடன் சேர்ந்துகொண்டோம்.அங்கிருந்து ஏனைய பகுதிகளைப் பார்த்தேன்.

சுற்றிலும் பல ஹோட்டல்கள்.அங்கும் மொட்டைமாடிகளில் சூரிய தரிசனம்

காணப் பலரும் காக்கிருந்தனர்.

கன்னியாகுமரியிலுள்ள சிறப்புகளில் இதுவும் ஒன்று.

கிழக்கில் சூரிய உதயத்தையும் மேற்கில் சூரியன் மறைவதையும் இங்கு பார்க்கலாம்.

இந்தக் காட்சியை இந்தியாவில் வேறு எங்கும் கணமுடியாது. உல்லாசப் பிரயாணிகள் அனைவரும் இதற்காக அதிகாலையிலேயே எழுந்துவிடுவார்கள்.

சூரிய உதயத்தைக்காண அதிகாலையில் எழுப்பிவிடவேண்டுமா என

முதல்நாள் இரவே ஹோட்டல்பையன் கேட்டான்.

ஆமாம் என்று நான் சூரியதை பின்பு மறந்தவிட்டேன்.

சூரிய உதயம் ஆரம்பமாகியது.முதலில் கிழக்கு வெளுத்தது.பின்பு

கீழ்வானம் சிவந்தது.

நெருப்புக்கோளமொன்றின் மேற்பகுதி தெரிந்தது.ஆனால் மீண்டும் அது உள்ளே சென்றுவிட்டது.

இப்படி மூன்றுமறைகள் மேலேவருவதும் மறைவதமாக இருந்தது.

பின்பு வட்டவடிவமான நெருப்புக்கோளமொன்று கிழக்குவானில் உதயமாகியது.

எளிதில் காணமுடியாத காட்சி.ஆதலின் உதயம் காணக் கண்கொடவேண்டும்.

கைதேர்ந்த சிற்பி ஒருவன் இந்தக் காட்சியைக்கண்டால் சிலையாகச்செதுக்கி

விடுவான்.ஒவியன் ஒருவன் பார்த்துவிட்டாலோ அருமையான சித்திரமொன்று

உருப்பெறும்.

அந்த அளவுக்கு கருத்தையும் மனத்தையும் ஒன்றுசேர இழுத்தது அந்த

இயற்கைக்காட்சி.

ஆதலனைப்பார்த்த திருப்பதியில் ஹோட்டல் அறைக்குத் திரும்பினோம்.

சிறிதுநேரத்தில் கன்னியாகுமரியைச் சுற்றிப்பார்க்க ஆயத்தமானோம்.

முதலில் புகழ்பெற்ற அம்மன் ஆலயத்தைத் தரிசிக்கச்சென்றோம்.

முதன்முதல் ஆசியாவில் பிரவேசித்த போர்த்துக்கேய சரித்திரத்தில் இந்த

அம்மன் ஆலயமும் இடம்பெற்றுள்ளது.

இரவில் கடலில் சென்றுகொண்டிருந்த போர்த்துக்கேயருக்கு வெளிச்சம் தெரிந்து

கன்னியாகுமரிக் கரை ஒதுங்கியுள்ளனர்.ஆனால் அங்கு வெளிச்சமீடு எதுவும்

இருக்கவில்லை.அப்படியானால் எங்கிருந்து இந்த வெளிச்சம் தெரிந்ததென

அவர்கள் ஆராய்க்தனர்.

கடலைப்பார்த்துக்கொண்டிருந்த கன்னியாகுமரி அம்மன் மூக்கில் இருந்த

மூக்குத்தியிலிருந்து அந்தவெளிச்சம் தெரிந்துள்ளது.

அது சக்திவாய்ந்த மாணிக்கக்கல்மூக்குத்தி. அதன் ஒளியே போர்த்துக்கேயரை

அங்கே வரவைத்ததுள்ளது.

இப்போது அங்கே வெளிச்சமீடு கட்டப்பட்டுள்ளது.அம்மனைச்சுற்றி ஆலயம்

எழுந்துள்ளது.

அம்மனைத் தரிசிக்க ஆலயம்சென்றோம்.ஆலயம்செல்வோரை வரவேற்க யானை

ஒன்று காக்கிருந்தது.

அதன் அசிர்வாதம் பெற்றுக்கொண்டே ஆலயத்தினுள் செல்லவேண்டும். ஆலயத்தினுள் சென்று அம்மனைத்தரிசித்தோம். பின்பு கன்னியாகுமரிச்சந்தைக்குச் சென்றோம்.

அங்கே தமிழரின் நகவேலைப்பாடுகள் அமைந்த கைப்பணிப்பொருட்கள் விற்பனைக்கு இருந்தன.

யானை உட்பட பல மிருகங்கள், பொம்மைகள், மணிகள், சுவளை அலங்காரம் செய்யும் அலங்காரப்பொருட்கள் இவற்றில் அடங்கும். பல நக, வைக்கல், ஓலை, களிம ஆகியவை இவற்றிற்கென பயன்படுத்தப்பட்டிருந்தன.

பல்லாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட தமிழர்களின் நகவேலைப்பாடுகள் இவை. இம்மாதிரியான பொருட்கள் செல்வந்த நாடுகளில் அதிகவிலைக்கு விற்கப் படுகின்றன. இவற்றை ஏற்றுமதி செய்யும் வாய்ப்பு இந்தத் தமிழர்களுக்குக் கிடைக்குமானால் தமிழ்நாடும் முன்னேறும்; தொழிற்சாலைகள் பெருகும். நம் தமிழரின் நகப்பணிப் பொருட்கள் மிகமிகச் சிறந்தவை. நாமும் அவற்றில் சிலவற்றை வாங்கிக்கொண்டோம்.

படகு புறப்பட்டுப் போவதாகக் கூறி சாரதி எங்களை அவசரப்படுத்தினார்.

நாமும் துறைமுகப்பகுதிக்கு விரைந்தோம்.

"படகு எங்கே போகின்றது?" என சாரதியைக்கேட்டேன்.

"விவேகானந்தா பாறைக்கு!" என்று பதில் வந்தது.

தமிழர்களைப்பொறுத்தவரை மிகமிக முக்கியமான இடம். முன்பு இந்த இடம் பூப்பாத பாறை!" என அழைக்கப்பட்டது.

இந்தப்பாறையிலிருந்துதான் இந்துசமய முழுமதந் கடவுளான சிவனின் சக்தி பார்வதிதேவியார் சிவனைநோக்கி ஒற்றைக்காலில்நின்று தவம் செய்துள்ளார். அந்த இடம் இப்போதும் அப்படியே உள்ளது. அதனால் இப்பாறைக்கு இந்தப் பெயர்வந்தது. பார்வதியின் அருள் இங்கிருப்பதனால் சுவாமி விவேகானந்தர் இங்கு தவம் இருந்தார்.

சுவாமி விவேகானந்தர் இங்குபார்வதியின் அருள்பெற்றார். அதனால் விவேகானந்தர் பாறை என இந்தப் பாறை பெயர்பெற்றது.

இது ஒரு சிறிய மலைக்குன்று. இது கன்னியாகுமரிக் கடற்கரையிலிருந்து

சுமார் நாலு கி.மீ. தொலைவில் கடலால் சூழப்பட்டுள்ளது.

நாம் சென்ற படகு விவேகானந்தர் பாறையின் அருகில் நின்றது. எங்களுடன் சுமார் பதினெட்டுப் பிரயாணிகள் இருக்கினர்.

முதலில் தலைக்கு 2௫பா செலுத்தி நுழைவுச்சீட்டுப் பெற்றுக்கொண்டோம்.

பின்பு அனைவரும் மேலே ஏறும்போது ஓர் அறிவிப்புப்பலகை தொங்கியது.

"படம் பிடித்தல் தடைசெய்யப்பட்டுள்ளது!"

இந்த அறிவிப்புக்கு அருகில் சிறியதொரு அலுவலகம் இருந்தது.

கமொ வைத்திருந்த அனைவரும் அவற்றை அந்த அலுவலகத்தில் ஒப்படைத்து

இலக்கத்தகடு ஒன்றைப் பெற்றுக்கொண்டனர். நாமும் எழுது இரண்டு

கமொக்களையும் கொடுத்து இலக்கத்தகடு பெற்றுக்கொண்டோம்.

தொடர்ந்துமுன்னேறிய எங்களை தனித்து பளிங்குக்கற்களினால் செய்யப்பட்ட

விவேகானந்தர்சிலை வாவேற்றது.

அமெரிக்கா, ஐரோப்பா உட்பட மேற்குவகளுக்கு இந்துமதத்தின் நுணுக்கமான

விளக்கங்களை விவேகானந்தர் தெளிவுபடுத்தினார். அவாது விளக்கங்கள்

வாழ்வின் நெறிமுறைக்கு வழிகாட்டியது.

வெள்ளையலில் பலர் இந்துமதத்தைத் தழுவினர்.

ஆனால் இப்போது மேற்கூலையில் புற்றீசல்கள் போல மதங்கள் புறப்பட்டுவிட்டன.

அதிலும் ஒரே இறைமதத்தின்போல் 33 சமயங்கள் என்றால்..?

மெஸ்மெரிசம், ஹிப்னாடூசம் முறையில் கூட இங்கு ஒரு மதம்.

இவ்வாறான மத மன்னோபாயாளிகளைக் குணப்படுத்த சுவாமி விவேகானந்தரைப்

போன்றதொரு இந்துமத சுவாமி மேற்கூலைக்கு மீண்டும் வரவேண்டும்.

அந்த விவேகானந்தர் சிலையைப் பார்த்ததும் இப்படி ஒரு எண்ணம் என் மனதில்

உதித்தது.

விவேகானந்தர் சிலையைத் தாண்டியதும் முதலில் பார்வதிதேவியின் பாதம்

பதிந்த ஸ்ரீபாத மண்டபம் எதிர்ப்பட்டது.

சோழர்காலத்து மண்டபம். மூன்றுபிரகாரங்களைக் கொண்டது.

மூவகையையும் ஆட்டிப்படைத்த அாக்களை அழிப்பதற்காக சிவசக்தி

கன்னி பார்வதியாக அவதரித்ததினால் கன்னியாகுமரி என்னும் பெயர்

உருவானது. அாக்களை அழிக்கதும் இம்மலையீறிருந்து ஒற்றைக்காலில்

சிவனை நோக்கி அன்னை பார்வதி தவமிருந்தார்.

அவரின் கோரிக்கை நிறைவுபெற்று சக்தி சிவனையடைந்தது.

தமிழ் இதிகாசம் தெளிவுபடுத்தும் நிகழ்வு இது.

அன்னையின் பாதம் பதிந்த இடம் இப்போதும் அப்படியே இருக்கின்றது.

மண்டபத்தின் மத்தியில் இது காணப்பட்டது.

அந்த இடத்தை மெய்மறக்க பக்திசிரத்தையுடன் நோக்கினோம்.

அங்கிருந்து ஒரு கோபுரம் மேல்நோக்கிக் கட்டப்பட்டுள்ளது. கோபுர உச்சியில்

பிரணவத்தை எடுத்தியம்பும் ஓ பதித்த மஞ்சள்கிறக் கொடி பறக்கின்றது.

பாறையில் வட்டவடிவமான கறுப்புநிற அடையாளத்திற்கு மத்தியில் பாதத்தின்

பதிவு தென்பட்டது. அருகில் சோழர், பல்லவர் காலத்தில் செதுக்கப்பட்ட

சிலைகள் கண்ணைக்கவர்ந்தன.

ஆனால் எப்படி அது சாத்தியமானது என்ற பிரயிப்பையும் அவை ஏற்படுத்தின.

இதற்கு மறுபுறம் மற்றொரு கோபுரம் தென்பட்டது. மிகப்பாதுகாப்பாக

சுற்றிலும் இரும்புக்கம்பிகளினால் அடைக்கப்பட்டிருந்தது.

மத்தியில் ஒரு இரும்புப்பெட்டி இருந்தது. தங்க நிறத்தினாலான அந்தப்

பெட்டியைச் சுற்றிலும் பல வண்ணங்களில் வேலைப்பாடுகள் போடப்பட்டிருந்தன

இவ்வளவு பாதுகாப்புக்கு மத்தியில் வைக்கப்பட்டுள்ள அந்தப் பெட்டியினுள்

இருப்பதென்ன?

அங்கு நடமாடக்கொண்டிருந்த ஒருவரிடம் இதுபற்றி விசாரித்தேன்.

அவர் கூறியதைக்கேட்டதும் என்னுள் ஒரு மாற்றம் தெரிந்தது. ஆச்சரியம்.

பிரயிப்பு, மகிழ்ச்சி, சோகம், பக்தி... இப்படிப் பல உணர்வுகள் ஏற்பட்டன.

அந்தப்பெரிய பெட்டியினுள் பகவத்கத்தை வைக்கப்பட்டிருந்தது. ஒலைச்

சுவகளில் எழுதப்பட்ட முதல் மூலப்பிரதிகள்.

இந்தியாவின் மிகப் பெரிய சொத்து. உலக இந்துக்களின் உயிராடி.

இறைவனால் உலகுக்கு முதன்முதல் அருளப்பட்ட முதல் புனிதநூல்.

மனிதனை மனிதனாக வாழவைக்கும் சக்தி கீதைக்கு உண்டு.

கீதையைப்போன்றதொரு புரணத்துவம்வாய்ந்த ஆன்மீகநூல் முழு

கல்வியின்னை!

நல்ல பிள்ளை என்று சொல்லி
நாடு நம்மைப் போற்றவேண்டும்

பள்ளிசென்று கல்வியினைக்
கற்றுணரவேண்டும்
கற்றவற்றை நல்லவழியில்
பயன்படுத்தவேண்டும்

அனைக்கத்தை மற்றோரை
மதித்து நடக்கவேண்டும்
அவனியிலே உயர்க்கபெயர்
நாம் எடுக்கவேண்டும்

கொய்வக்கையே தினமும் நாமும்
கொழுதுவாவேண்டும்
கிளவற்கைக் களைத்து நாமும்
கொய்யவே வேண்டும்

அனைத்துநி எட்டிலுந்து அயல்
காட்டில் வாழ்க்காலும்
எழுதுகொழு எழுதுகலைவளர்க்க
நாமும் பாடுபடவேண்டும்

அடிமைப்பட்ட பூமிமீட்க
அதும் பாடுபடவேண்டும்
கதந்திரமாய் நாம்வாழ எம்
பூமி எமக்கு வேண்டும்.

திருமதி மகேஸ்வரி வாதராஜா.

அன்புத் தம்பி தங்கைகளே!
அடுத்த இதழிலிருந்து எங்கள் இளந்தளிர்கள்
பகுதியில் அதிக அம்சங்கள் இணைக்கப்படவுள்ளன.
ஹரோப்பானில் தமிழ்கற்பிக்கும் தமிழாசிரியர்கள்
பலர் உங்களுக்கென இந்தப்பகுதியில் எழுதுவார்கள்.
உங்களுக்கு மகிழ்ச்சிதானே!

அன்புடன்
ஜோரா அக்கா

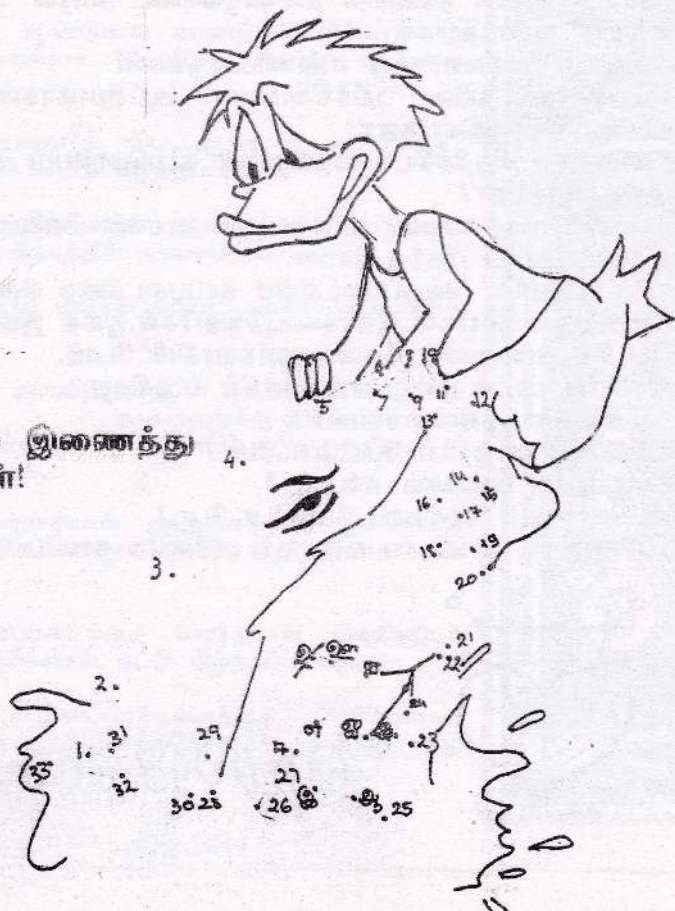
சொற்களைக்கண்டுபிடித்தல் போட்டி
சரியான விடைகள்:

1. அம்மா
2. பாரதியார்
3. சிவப்பதிகாரம்
4. பேர்லின்
5. நல்லூர்
6. சங்கிலியன்
7. கணேஸ்
8. சங்கமித்தை
9. பார்த்திபன்

10. சூர் ஆன்
11. திருஞானசம்பந்தர்
12. புறா
13. யாழ்ப்பாணம்
14. இலங்கை
15. கேவலார்

“உலகமே நம் இல்லம்
உள்ளமெல்லாம் நம் சொந்தம்”

இலக்கங்களையும்
எழுத்துக்களையும் இணைத்து
வாரணம் தீட்டுங்கள்!

தமிழ்!

ஆம்..அது சர்வதேச மொழியாகும்..இவ்வாறு கூறுவதில் நான் பெருமையடைகிறேன்..இன்றைக்கு தமிழ் சர்வதேச சிறப்பு அற்று இருக்கலாம்..ஆனால் அதற்கு சர்வதேச தன்மை வலிமை சிறப்பு என்பன இருக்கின்றன..சர்வதேச மொழியைப்பேசுகின்ற நாம் அதற்குரிய தன்மையைப்பெற்றிருக்கிறோமா?!

தமிழ் சுதந்திரமானது.

ஆயிரமாயிரம் ஆண்டுகள் செழுமைப்பட்டு வந்த தொன்மையான மொழி. உலகின் மூத்தகுடியினர் என்று வாலாற்றியல் வல்லுனர்களால் குறிப்பிடப்படும் சிறப்புக்குரியவர்கள் தமிழர்கள்.

இன்று தமிழ் வளர்ச்சியும் தடைப்பட்டு நசுங்கிவிட்டமையாலும் இன்று தமிழன் தான் யார் என்பதையே அறிந்துணாமாட்டாமல் அடிமையிலும் அறியாமையிலும் அயர்ந்து கிடக்கின்றான்..மொழியைப்பொருட்படுத்தாத சாி புறக்கணிக்கின்ற மக்கள் எந்நிலையிலும் பின்னடைந்து இழிவுறவேண்டும். அடிமைப்படவேண்டும்.

நம்முடைய தமிழ்மொழி நீண்ட நெடுங்கால தொன்மையம் மற்றைய மொழிகளுக்கெல்லாம் முதன்மையும் வாய்ந்த தமிழ்மொழியை அக்காலத்து தமிழ்மக்கள் போற்றிப் புகழ்ந்தார்கள்.

தமிழ் அறிஞர்கள் தங்களின் தனிவாழ்வைவிட தமிழன் பெருவாழ்வையே பெரிதாக வளர்த்தார்கள்.

இன்றைய நிலையை சற்று எண்ணிப்பாருங்கள்!

தமிழறிஞர்கள் தமிழை மதிக்கிறார்களா? ஆட்சியாளர்கள் உண்மையிலேயே தமிழைப்போற்றுகிறார்களா?!

உலகெங்கும் சிதறிக்கிடக்கும்தமிழர்கள் தாய்மொழியாம் தமிழைப் போற்றி வளர்க்கிறார்களா?!

செந்தமிழ் முழுங்கவேண்டிய சிறுவர்தம் வாய்கள் பிறமொழிகளைத் தட்டுத்தொழிப் பிதற்றுக்கின்றன.

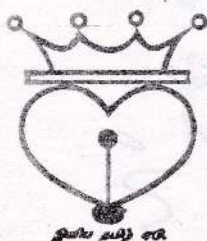
தமிழ் என்றாலே வெறுப்படைகின்ற கசப்படைகின்ற நிலைக்கு வளர்க்கப்படுகிறார்கள்..ஆளாக்கப்படுகிறார்கள்..இதை இன்று நினைக்கும்போது வெட்கித் தலைகுனிவ வேண்டியவர்களாகிவிட்டோம்.

பாரதியின் பாடல் ஒன்று என் மனதில் எழுகிறது:

...இன்று பாரதத்திடை நாய்போல
ஏற்றமின்றி வாழ்வாய் போ..போ..போ..

வேறு வேறு பாசைகள் கற்பாய் நீ
வீட்டுவார்க்கை கற்கிலாய் போ..போ..போ..!

(பாரதத்திடை நாய்போல என்பதை பாரீனிலே நாய்போல என்றும் கூறலாம்)

குதற்பரிசு பெற்ற சாி கட்டுரை.

பீற்றர் குலம்

வெளிநாடுகளில் வாழ்கின்ற தமிழர்கள் எல்லாம், எமது சந்ததியினர் தமிழைப் பேசவேண்டுமானால் தமிழை எங்கள் பிள்ளைகளுக்குக் கற்பித்தல் வேண்டும். இது எமது முக்கிய கடமைகளில் ஒன்று. எம்தாய்மொழிக்கு நாம் செய்யவேண்டிய பங்களிப்புகூட.

பாமராய் விலங்குகளாய் உலகனைத்தும் இகழ்ச்சிசொல்லப் பாண்மைகெட்டு நாமது தமிழொனக்கொண்டங்கு வாழ்ந்திடுதல் நன்றோ சொல்வீர்! என்று வினவுகிறான் பாரதி. உலகெங்கும் பாந்துவாரும் தமிழர்களாகிய நாம் தாய்மொழிப்பற்றினையும் மதிக்கவேண்டும்.

பெற்றதாயும் பிறந்த பொன்னாடும் நற்றவவானிலும் நளி சிறந்தனவே! பெற்ற தாயை எந்த அளவுக்கு நாம் மதிக்கிறோமோ, பிறந்த பொன்னாட்டையும் மொழியையும் நாம் மதிக்கவேண்டும் ஆகவே எமது சந்ததிகளுக்கு தமிழ்மொழியையும் கற்பிப்போம்.

உலகெங்கும் பாந்து அகதிகளாக வாழும் நாம் அந்நிய மொழிகளுடன் தாய்மொழியாய் தமிழையும் வளர்ப்போம் வாருங்கள்! எம்மைப்போல் எம்மொழிக்கும் அகதி என்ற பெயர் கிடைக்குமுன் ஒருவீதி செய்வோம்.

இல்லையேல் கெட்டறிந்து நாற்றமெடுத்து வாழவேண்டிய சூழ்நிலைக்கு மேலும் உள்ளாவோம்.

பெண்

அவளுக்கு இருக்கும் புகழ்ச்சிகள் அளவிட முடியாதவை.

பெண் அடிமைத்தனத்தை நீக்குவோம் சீதனக்கொடுமையை ஒழிப்போம்.

—இவையெல்லாம் வாய் நடைமுறைகள். எம்மினத்தில் பெண் சந்தையிலே காட்சிக், வைக்கப்பட்ட பொருள் என்றும் சொல்லலாம். இது எம் நடைமுறைகளில் ஒன்று மொழியை தாய்மொழி என்கிறோம். தமிழை போற்றும்போது அன்னைதமிழ் என்கிறோம்.

நாட்டில் நடக்கும் அக்கிரமங்களின்போது சமுத்தாய் கண்ணீர் வடிக்கிறாள் என்கிறோம். இப்படி பெண்களை பெருமை மிக்கவர்களாக்கி வாயளவில் புகழ்ந்து சாக்கடையில் தள்ளிவிடும்பலர் எங்கள் சமுதாயத்தில் இருக்கிறார்கள். கதைகளிலும் காவியங்களிலும் பெண்ணைப் புகழ்ந்துபேசும் ஒவ்வொரு ஆணும் நடைமுறையில் அவளுக்குக் கொடுக்கவேண்டிய மரியாதையைக் கொடுக்கின்றானா?

நாற்றர்
நடக்கும் பாறை

படத்தவர் பாரார் என்ற பேதமில்லாமல் எல்லோரும் ஏதோ ஒரு விதத்தில் பெண்களைக்கொடுமைப்படுத்திக்கொண்டுதான் இருக்கிறோம். வெளிநாடுகளில் பெண்கள்நிலை இக்கட்டானது.

இங்கு பெண்கள் அறிவை வளர்த்துக்கொள்ளாவிட்டால் வாழ்க்கையைப் புரிந்துகொண்டு செயல்படுவது கஸ்டமாக இருக்கும். வெளியே வேலைக்குப்போகும் ஆண்கள் அங்கு பலபெண்களுடன் வித்தியாசம் பாராது பழகுகிறார்கள்.

ஆனால் தனமனைவி மாத்திரம் வேறு ஆண்களுடன் பேச அனுமதிப்பதில்லை. இதற்குக்காரணம் அந்த ஆணுக்கு தன்மீது நம்பிக்கை இல்லை.

இல்லையேல் தாழ்வுமனப்பான்மை இருக்கலாம்.

ஆகவே பெண்ணே!

ஒரு தனிமனித அடப்படைத்தேவை சுதந்திரமே.

உணர்ந்து திருந்தவேண்டியவள் நீயே.

வெளி

இது ஒரு சிலரின் உள்ளங்களில் உறுவிட்ட பித்தவெறி.

இந்தப் பித்தவெறிக்கு எந்த மருந்தைக்கொடுத்தாலும் மாறவே மாறாது. சாதிப்பிரிவுகளையும் சமயக்குழுப்புகளையும் தமிழர்களுக்குள் ஏற்படுத்தி ஒரு பிரிவினரே தமிழர்கள் எனக் காட்ட நினைப்பவர்கள் இங்கு பலர். விணான ஆவாரங்களும் போலி விளம்பரங்களும் அரசியலில் தம்பட்டமடித்து தலைவிரித்தாடுகின்றது.

உலகெங்கும் வாழும் மக்கள் பலப்பல பழக்க வழக்கங்களாலும் உடலின் கிரந்தாலும் உண்ணுகின்ற உணவாலும் பேசுகின்ற மொழியாலும் வேறுபட்டிருக்கலாம்.

ஒரு மக்கள்கூட்டம் அவர்கள் வாழுகின்ற நிலப்பாப்பாகிய நாடு அவர்கள் பேசுகின்ற மொழியின் அடப்படையிலேதான் பெயர்பெறுகின்றது.

ஒரு மக்கள் கூட்டம் பேசுகின்ற மொழியைப்பொறுத்துத்தான் அவர்கள் இன்ன இனம் என போகூட்டப்படுகிறார்களே ஒழிய மதத்தை வைத்து அல்ல. பழந்தமிழ்மாட்சிமிக்க பண்புகளையெல்லாம் ஏறத்தாழ முற்றும் இழந்துவிட்ட இற்றைத் தமிழன் பல ஆண்டுகளாகப்படும் அல்லலுக்கு ஒர் எல்லையே இல்லை பிறப்பின் அடப்படையில் ஏராளமான சாதிகள் இல்லை. உலகில் எல்லா நாடுகளிலும்தான் மக்கள் எத்தனையோ தொழில்களைச் செய்கிறார்கள். இங்கெல்லாம் சாதிப்பித்து இப்படியா பேய்ப்பிடித்து அலைக்கழிக்கிறது? மக்கள் சாதிப்பித்துக்கொண்டு அலைகிறார்களா? எண்ணிப்பாருங்கள்!

இவற்றையெல்லாம் விரிவாக விளக்கப் போனால் நெடிது வளர்ந்துகொண்டே போகும்.

சாதியின்காரணமாகப் பறக்கணிக்கப்பட்ட கலைஞர்கள் அன்று எத்தனைபேர். சாதியேறுபாட்டால் கொல்லப்பட்ட நடைப்பிணமாக்கப்பட்ட இனம் காதலர்கள் எத்தனை எத்தனை...! இயோ இக்கக்கொடுமைகளுக்கு முடிவாகள் என்ன!

உங்கள் மனச்சாட்சியைக்கேட்டுப்பாருங்கள்.

நாம் நடக்கும் பாதையும் அதுவே என்றுதான் உங்கள் மனச்சாட்சியும் சொல்லக்கூடும்.

சிறிது சிந்தித்தப்பாருங்கள்!

ஒருதாயின் வயிற்றில் பிறந்தவர்கள் கணக்காளாகவும், வைத்தியாகவும்,

இராணுவத்தினராகவும், இருப்பதில்லையா?

இவர்கள் எல்லாம் கண்டால் கனிக, தொட்டால் தீட்டு என்றெல்லாம் விலகி ஒடிவிடுகிறார்களா?

அவர்கள்விட்டை நாய்கள் போறதில்லை... அந்தவிட்டுக்கே காலவைக்கமாட்டோம்!

எனும் இப்படிப்பட்ட பேச்சுக்கள் பேசுபவர்கள் பேசிப்பேசி அதுக்காவிட்டாலும் கேட்பவர்கள் கேட்டுக்கேட்டுப் புளித்துப்போன வசனங்கள்.

இவையெல்லாம் இடைக்கால நிகழ்ச்சிகள் இறந்தகாலச்செய்திகள் சாதி சமயம்

மக்கி மூன்றுவிட்டது என்று சொல்லக்கூடும். இன்றைக்கு இந்த ஜெர்மனியில்

உள்ள எம்மக்களின் கடைமுறை நிகழ்ச்சிகள்தாம். எண்ணிப்பாருங்கள்.

இவையகளை வேளாடும் வேடி மண்ணோடும் அழித்தொழிக்காதவரையில் தமிழ்

மக்களாகிய நாம் இம்மியளவும் உண்மையான முன்னேற்றம் எய்தவே முடியாது.

ஒருவருக்கொருவர் உதவியும் துணையுமாய் ஓர் இனமாக ஒருதாய்வயிற்று

மக்களாக நின்று முன்னேற்றப்பாதையிலே அங்கு முனைந்துசெல்லும் நாம் இங்கு

பாசுபாடுகளை மறக்கவேண்டும்.

சமயங்களை விமர்சித்து எமக்கு நாமே சவக்குழிகளைத் தோண்டுவது என்ன

சிபாயம்?

இன்று வெளிநாடுகளிலே தமிழனின் நிலை என்ன?

கூலிகளாகவும் கொத்தகடமைகளாகவும் சூற்றேவல் மக்களாகவும் வாழ்கின்றோம்.

இங்கு பெரும்பாலோர் நிலை இழிநிலைதான்.

எங்கள் இயல்நிலை வேற்று இனத்தானுக்கு அடமைப்பட்டு தன்னினத்தானா

வாழ்வைக்கும் தகுதியற்று மொழிநலம் பேணுகின்ற முயற்சியற்று எதிரிகளை

கும்பிட்டு வாழ்பவனாக காட்டிக்கொடுக்கின்ற கயமைக்குணம் படைத்தவனாக

வாழ்கின்ற நிலை...

வாலாற்றிலே இலக்கியத்திலே தமிழன் எத்துணை சிறப்புப்பெற்றிருப்பினும்

இன்றைய கடைமுறை ஏற்றமுடையதாக இல்லை.

கமிழர்கள் அறிவிலே தாழ்த்தவர்களுமில்லை...

உழைப்பில் குறைந்தவர்களுமில்லை.

ஆனால் மற்றைய இனத்தான்போல முன்னேறும் திறமற்றவர்கள் என்றுதான்

கூறவேண்டும்.

கடைசியாக ஈழத்தமிழினம், உலகத்தமிழினம் தன்னை நிலைப்படுத்திக்கொள்ள

வேண்டுமேயானால், தமிழினத்துக்கு அடிப்படையான தமிழ்மொழி

காக்கவும் வளர்க்கவும் வேண்டுமேயானால், சாதிர்ச்சகதியினின்று விடுபட்டு

சமயக்குறும்புகளினின்று தெளிவுற்று தமிழினத்துக்கென்ற தனித்தன்மை

வாய்ந்த நாகரிகம் பண்பாடுகளைக்காத்துக்கொள்ள வேண்டுமேயானால்,

உலகத்தமிழினத்தின் வாழ்வுக்கு ஒளிபிறக்கவேண்டுமேயானால்

பாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர் என்று ஈராயாம் ஆண்டுகளுக்குமுன்பு

முறங்கிய நாம் யாம் பெற்ற இன்பம் பெறாக இவ்வையகம் என்பதையும்

ஒன்றே கலமும் ஒருவனே தேவனும் என்பதையும் மனதில் கொண்டிருக்க

வேண்டும்.

ஒரு வாசகரின் பார்வையில்...

புவரசு ஆசிரியருக்கு,
 புவரசு இரண்டாவது ஆண்டு விழாவைப்பற்றி
 ஓர் சிறு விமர்சனம்
 மறைந்துகொண்டிருக்கும் சிவ தமிழ்க்கவைகளை(உ+ம்-
 தாளவய நாடகம்) மறையவிடாது பேணிக்காப்பேன்
 என்று அடம்பிடிக்கும் புவரசு இதழுக்கு கோடி
 வாழ்த்துக்கள் முதலில்.

விழாவை நேரத்துக்கு ஆரம்பித்த புவரசு ஆண்டு
 மிகத்தாமதமாய் ஆரம்பித்தது ஏனோ? இவ்வரும் ஆண்டு
 விழாக்கள் நேரத்திற்கு ஆரம்பிக்கும் என்பது எனது
 எதிர்பார்ப்பு. உண்மையில் விழாவில் களைகட்டியது பட்டி-
 மன்றமே அருமையான தலைப்பு, பொருத்தமான நடுவர்.
 இது புவரசு ஆசிரியரின் சாமர்த்தியமே. பார்வையாளர்-
 களிடையே வாக்கெடுப்பு நடத்தியது பொருத்தமாக இருந்தது
 இவ்வரும் ஆண்டு விழாக்களிலும் பட்டிமன்றம் காவத்திற்கு
 ஏற்ற தலைப்புகளுடன் கட்டாயம் நடத்தப்படவேண்டும்.
 பாவவன் தந்த பரிசு நாடக
 நடிகர்களின் உடை அலங்காரம் மிக அருமை. திரு. இராஜன்
 அவர்கள் பாராட்டப்படவேண்டியவர். இந்நாடகம் இன்னொருமுறை
 மேடை ஏற்றப்படவேண்டும். அற்புதமான உடையலங்காரம்
 அருமையான ஒலிவாங்கியின் குளறுபடி, தாமதமாக
 நடப்பு இருந்தும் காரணங்களால் நாடகத்தின் பெருமை
 ஆரம்பித்துபோன்ற தெரியாமல் போய்விட்டது.
 தெரியாமல் போய்விட்டது. ஒரு கலை கலாச்சார
 மொத்தத்தில் அருமையான ஒரு விழா பார்க்கவந்தி-
 விழாவாக புவரசின் இரண்டாவது ஆண்டு விழா பார்க்கவந்தி-
 அமைந்த புவரசின் திருப்திப்படுத்தியது என்பது
 ருந்த அனைவரையும் ஓங்கி வளர்க!!

- நித்தியா.
 (பேரமன்)

விடியவைநோக்கிய பயணத்தைப் போற்றி
 விட்ட பணி தொடர்வோம் ஒற்றுமையாய்க் கட்டி

யு.யு.சி

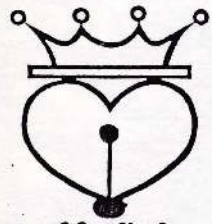
சென்னை மாநகரம்

— சிறப்புரைபின்
 தமிழருள் ஓசியார்
 திரு சுபிரமணியன்

யு.யு.சி

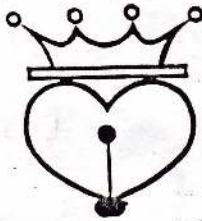

சென்னை மாநகரம்

ஆண்டுமலர் முதற்பிரதி வெளியீடு.

பட்டிமன்றம்:
 "வெளிநாடுகளில்
 தாய்மொழி, கலா"

புவரசு

இனிய தமிழ்
 2வது ஆண்டு
 கலை

நாடகம்:

பிரேமன் தமிழ்க்கலைமன்றம் பெருமையுடன் வழங்கும்

"பாவலன் பெற்ற பரிசு!"

களில் வாழ்கின்ற தமிழர்களுக்கு
கவாச்சாரம் அவசியமா? அவசியமில்லையா?"

மும் ௭௦

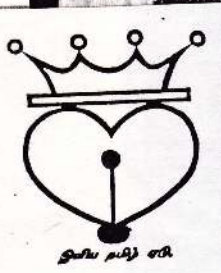
ளடுநிறைவுக்

ப இலக்கிய விழா!

மெல்லிசை

யுத
 சூன் டாலர் அண்டு கிளாஸ்
 மல அரயலு உருவாக்குவது!

இந்துமகேஷின்
இலக்கியத்தின்
ஒரு பக்கங்கள்

யுத
 சூன் டாலர் அண்டு கிளாஸ்
 மல அரயலு உருவாக்குவது!

புவாக

இனிய தமிழ் ஏடு

2வது ஆண்டுநிறைவுக்

கலை இலக்கிய

பரிசளிப்பு விழா

புவாக தனது இரண்டாவது ஆண்டுநிறைவுவிழாட்டி நடாத்திய சிறுகதை கவிதை கட்டுரைப்போட்டிகளிலும், சிறுவர்களுக்கான எழுத்து / சித்திரப்போட்டிகளிலும் பரிசுபெற்றவர்களுக்கான பரிசளிப்புவிழா கலை இலக்கிய விழாவாக 18.01.93 திங்களன்று பிறேமன் நகரில் சிறப்புற நடைபெற்றது.

ஜேர்மனியின் பலபாகங்களிலும் இருந்து பெருமளவு வாசகர்களும் இலக்கிய ஆர்வலர்களும் வருகைதந்திருந்த இவ்விழாவை திருமதி வாதாஜா, திருமதி இந்துமகேஷ் ஆகியோர் விளக்கேற்றி ஆரம்பித்துவைத்தனர்.

திருமதி வசந்தாதேவி புவனேந்திரன் 3 இறைவணக்கப்பாடல்பாட, செல்வி பிரியா மகேஸ்வரன் வரவேற்புரை நிகழ்த்தினார்.

தமிழருவி ஜேர்மனி பத்திரிகையின் ஆசிரியர் திரு வடினா விஜயன் புவாக இனிய தமிழ் எட்டின் இரண்டாவது ஆண்டுமணின் முதற்பிரதியை புவாக வாசகர்வட்டத்தைச்சேர்ந்த திரு சு.மகேந்திரமூர்த்தி அவர்களிடமிருந்து பெற்றுக்கொண்டு சிறப்புறா ஆற்றினார்.

புலம்பெயர்ந்துவாரும் தமிழர்களின் தாய்மொழிப்பற்று அருகிவிடக்கூடாது என்பதை வலியுறுத்திய அவர் இன்று பல்வேறுநாடுகளில் இடம்பெயர்ந்துவாரும் தமிழ்ச்சிறார்களுக்கு தமிழே தொடர்புமொழியாக இருக்கவேண்டும் என்றார்.

தொடர்ந்து வாசகர்கள் சார்பில் திருமதி சசிகலா தேவராஜா திருவாளர்கள் பீற்றர்குலம், ராஜகருணா, திருமதி சித்திராதேவி தங்கராஜா ஆகியோர் புவாகக்கு வாழ்த்துச்செய்திகளை வழங்கினர்.

செல்விகள் வதனி சுவாத்தினம், சுரேகா கமலநாதன் ஆகியோர் நமது தாய்மொழி என்னும் தலைப்பில் உரையாற்றினர்.

புவாக நடாத்திய போட்டிகளில் வெற்றியிட்டவர்களுக்கான பரிசுகள் விழாவுக்கு வந்திருந்த இலக்கிய ஆர்வலர்கள் வாசகர்கள் மூலம் வழங்கப்பட்டன.

திருமதி சாந்தராணி பத்மகுமார் தயாரித்து வழங்கிய

மழையைர் நடனம், கண்ணன் நடனம், சும்மிநடனம் ஆகியவை

எங்கள் இளந்தனர்களின் சிறமையை வெளிப்படுத்துபவையாய் அமைந்தன.

தொடர்ந்து இடம்பெற்ற பட்டிமன்றத்தில்-

“வெளிநாடுகளில் வாழ்கின்ற தமிழர்களுக்கு தாய்மொழி கலாச்சாரம் அவசியமா அவசியமில்லையா?” “என்னும் தலைப்பில் விவாதமேடை அமைத்தது. வீரகேசரி முன்னாள் பத்திரிகையாளர் வீ. ஆர். வாதாஜா நடுவராகக் கலந்துகொள்ள, திருவாளர்கள் இ. க. இராஜன், செ. போகநாதன், மகேந்திராஜா, பீற்றர் குலம், திருமதிக்கள் ஞானேஸ்வரி கந்தசாமி, பெளட்கா சூன்ச்செல்வம் ஆகியோர் விவாதத்தில் பங்குகொண்டனர். பார்வையாளர்கள் வழங்கிய கருத்துக்கணிப்பின்படி முன்றில் இரண்டு பங்கினர் தாய்மொழி கலாச்சாரம் அவசியம் என வாக்களித்து நடுவரால் தீர்ப்பு வழங்கப்பட்டது.

சென்ற ஆண்டு விழாவின்போது இந்துமகேவின் கைவண்ணத்தில் உருவான “அயல்நாடு போயிருந்த அண்ணை இப்ப திரும்பிவாரா” நாடக பாணியில் இந்த ஆண்டு இந்துமகேவின் கைவண்ணத்தில் உருவான தாள இசைநாடகம் “இலக்கியத்தின் இருபக்கங்கள்” புறநானூற்று வீரத்தாயையும், இன்றைய தமிழீழ வீரத்தாயையும் ஒப்பீடு செய்து வரையப்பட்டிருந்தது. பங்கேற்ற சிறுவர்கள், மங்கையர், இளைஞர்கள் பாத்திரங்களுக்கு உயிருட்ட இசையை பத்மபுரீ சிறப்புற அமைத்திருந்தார். தொடர்ந்து க. பாலசுப்ரமணியம் குழுவினரின் மெல்லிசை இடம்பெற்றது. பிரேமன் தமிழ்க்கலைமன்றத்தின் தயாரிப்பான- “பாவலன் பெற்ற பரிசு” நாடகம் விழாவக்கு மேலும் மெருகட்டிற்று. பூவரக ஆசிரியரின் நன்றியுரையுடன் விழா இனிது நிறைவுற்றது. நிகழ்ச்சிகளை அறிவிப்பாளர் அன்ரன் பீலிக்ஸ் தனது வெண்கலக்குரலால் மிக அழகுறத்தொகுத்து வழங்கினார்.

Frankesche Stiftung
 சிமென்ட் ரெஜிஸ்டர்யில் உள்ள
 ஆலையைக் காண்பதும்.

இங்கே உறுத்தும்
 சிமென்ட் ரெஜிஸ்டர்யில்
 இங்கே உறுத்தும் ரெஜிஸ்டர்
 காண்பதும் சிமென்ட் ரெஜிஸ்டர்யில்

சுமை

முடவாழ்க்கை

கட்வைவியல் கொண்டுமட்டும்
கடவனக்கப் புறப்பட்ட
ஒற்றைத் தனி மனிதனவன்,
கற்பனைவியல் வாழ்கின்றான்
கடவுள்தனைக்க காண்பெனென்ற
மட்டமதிமுடா-உணக்கு
மறை ஞானம் ஒருகேடா?

அகப்பொருளாய் இருக்கின்ற
ஆன்மாவை உணராமல்
புறத்தே போலிகளில்
மறைப்பொருளைத் தேடும்
மட்டமதிமுடா-உணக்கு
மறை ஞானம் ஒருகேடா?

பட்ட கடன்புத்திரத்தைக்
காணாமல் மறைத்துவிட்டு
சொத்துரிமை சேர்ந்ததென்று
சொப்பனத்தில் வாழும்
மட்டமதிமுடா-உணக்கு
மறை ஞானம் ஒருகேடா?

ஒட்டிவைத்த ரசம் முழுதும்
உயர்ந்தகன்ற கண்ணாடியில்
முகம்பார்க்க முயற்சிக்கும்
மட்டமதிமுடா-உணக்கு
மறை ஞானம் ஒருகேடா?

ஏறிச்செல்லும் பாறையில்
இருக்கின்ற தன்னிட்டுத்
தொட்டத்திறகு
எதிர்த்திசையில் உடத்து
ஏமாந்துநிற்கின்ற
மட்டமதிமுடா-உணக்கு
மறை ஞானம் ஒருகேடா?

ஒட்டகந்தான் உன்னைப்போல்
கண்முகத்தை மறைத்துவிட்டு
தான் மறைந்ததென நினைக்கும்
மட்டமதிமுடா-உணக்கு
மறை ஞானம் ஒருகேடா?

கொட்டும் மறை கொடுங்காற்று
வெட்டவெளி மையத்தில்
நெய்வீனக்கு ஏற்றிவைக்க
மெய்வாகத்தி உழைக்கும்
மட்டமதிமுடா-உணக்கு
மறை ஞானம் ஒருகேடா?

வைத்தபொருள் அகத்தில்
புத்திரமாய் இருக்க
மித்தனைப்போவங்கே
மித்தமொரு இடம்தேடும்
மட்டமதிமுடா-உணக்கு
மறை ஞானம் ஒருகேடா?

விட்டருறை என்ன வீரங்காமல்
வேறாந்தப்பந்தகத்தைத்
தினம் புறட்டுகின்ற
மட்டமதிமுடா-உணக்கு
மறை ஞானம் ஒருகேடா?

கொழுக்கக்கின்ற கோடைவெய்யில்
அழுத்துகின்ற கமைகள் நெஞ்சில்
அழுத்தமுடன் மிதிவண்டி மிதிக்கின்றான்
மனச்சுமையை மிஞ்சுகின்ற
வீறகுச்சுமை பின்னே!
இன்னும் மணிக்கணக்காய்ப்
ஒட்டவேண்டிய தூரம் முன்னே!
மனையாளின் வாட்டமுகம் கொஞ்சம் மாறும்
மதலைக்குப் பாஸ்பா வாங்க கொஞ்சம் தேறும்
அவன் மகாலிலே பவபல எண்ணங்கள்
அவன் உடலிலே உப்புநீர் வியர்வை
அவன் வயிற்றுக்குள்ளே கடமுடாச் சத்தம்
காலையிலே கொஞ்சம் பழையசோறு
கால்மணியே ஒட்டத்தில் ஊரணம்
மதியம் திருமயிய நேரம்
களைப்புத்தீர ஒதுங்கினான் ஓரம்
நீண்டும் பயணம்
ஒட்ட மறுத்தது நிதிவாண்டி
அவன் உள்னத்திலே
கருக்கென்று முனிஞ்சுந் தைத்தகு
ஒரு பக்க டயரில் பஞ்சா!

-இ.சம்பந்தன்.

* அமெரிக்க ஐனாதிபதித் தேர்தலில் பில் கிளிண்டன் ஐனாதிபதியாகத் தெரிவுசெய்யப்பட்டார். முன்னாள் ஐனாதிபதி ஜோர்ஜ் புஷ்வைத் தோற்கடித்த இவர் 12 ஆண்டுகளின்பின் வெற்றிபெற்ற ஐனாநாயகக்கட்சி வேட்பாளர் என்ற பெருமையையும் பெற்றார்.

* அமெரிக்காவில் லொஸ் ஏஞ்சல்ஸில் ஏற்பட்ட கலவாங்களில் 42 பேர்வரை கொல்லப்பட்டனர். கறுப்பினத் தலைவர் ஒருவரைத் தாக்கிய பொலிசார் விடுதலை செய்யப்பட்டதை அடுத்து 3 நாட்கள் தொடர்ச்சியாக இடம்பெற்ற கொள்ளை, தீவைப்புச் சம்பவங்களாலும் கலவாங்களாலும் பல மில்லியன் டொலர் பெறுமதியான சொத்துக்களும் சேதமடைந்தன.

* டென்மார்க் மக்கள் மாஸ்டிக்ஸ் ஒப்பந்தத்தை மிகக்குறைவான வித வாக்குகளால் நிராகரித்தபோது பிரான்ஸ் மக்கள் மேற்படி ஒப்பந்தத்தை மிகக்குறைவான வாக்குகளால் அங்கீகரித்தனர்.

* யுகோசிலவியாவில் ஏற்பட்ட இனக்கலவரங்களால் லட்சக்கணக்கானோர் அகதிகளாக்கப்பட்டதோடு 50 ஆயிரம்பேர்வரை கொல்லப்பட்டனர்.

* பஸ்தேர்தல் கணிப்புக்களையும் மீறி பிரிட்டிஷ் தேர்தலில் ஜோன்மேஜர் வெற்றிபெற்றார். கன்சர்வேட்டிவ் கட்சி 4வது முறையாக தொடர்ச்சியாக ஆட்சியமைக்கும் வாய்ப்புப்பெற்றது.

* ஜேர்மனியில் தீவிர வலதுசாரிகளின் வன்செயல்கள் அதிகரித்தன.

* செக்கோசிலவக்கியா செக்நாடு, சிலோவக்காடு என இருநாடுகளாகப் பிரிந்தது.

* சோமாலியாவில் பட்டினியினால் மூலமக்கள் அதிகரித்ததையடுத்து உணவுவிறியோகத்தைச் சீர்படுத்துமுக்கமாக ஐக்கியநாடுகள் சபையின் ஆதரவுடன் அமெரிக்கபடைகள் தளையிறங்கின.

* இஸ்ரேல் 400க்கு மேற்பட்ட பாலஸ்தீனத்தவர்களை மேற்குவங்கி காஸாப் பிரதேசங்களில் இருந்து வெளியேற்றியது.

* ஐக்கியநாடுகள் சபை 22 ஆயிரம் அமைதிகாக்கும் படையினரைக் கம்போடியாவுக்கு அனுப்பியது.

1992

சில முக்கிய நிகழ்வுகள்.

* 1997ம் ஆண்டு முதல் சீனாவின் கட்டுப்பாட்டில் வரவிருக்கும் கொங்கொங்கின் புதிய கவர்னராக பிரிட்டிஷ் கன்சர்வேட்டிவ் கட்சியின் தலைவராக இருந்த கிறிஸ்ட்டன் தெரிவானார். ஐனாநாயக சீர்திருத்தங்களுக்கான இவரது ஆலோசனைகள் சீனாவினால் நிராகரிக்கப்பட்டன.

* ஆப்காணிஸ்தானின் தலைநகரான காபுலை முஜாகிதின் படைகள் கைப்பற்றி முன்னாள் கம்யூனிஸ்ட் ஜனாதிபதி நஜிபுல்லாவை வீழ்த்தினர். இதையடுத்து முஜாகிதின் கொரிஸ்லாக்களிடையே சண்டைகள் ஆரம்பமாகின.

* இலங்கையைச் சேர்ந்த 13 வயதான கணேஷ் சிற்றம்பலம் என்னும் சிறுவன் பிரிட்டனில் பல்கலைக்கழகம் ஒன்றில் கணிதத்துறையில் பட்டம்பெற்று வயதில் குறைந்த பட்டதாரி என்ற பெருமைபெற்றான்.

* ஸ்பெயின் நாட்டில் ஒலிம்பிக் போட்டிகள் நடைபெற்றன.

* இந்தியாவின் அயோத்தியில் பாபர் மசூதியை இந்துத்தீவிரவாதிகள் இடித்துத் தரைமட்டமாக்கியதை அடுத்து இந்தியா முழுவதும் இந்து - முஸ்லிம் கலவாங்கள் இடம்பெற்றன. 1100 பேருக்கு மேல் கொல்லப்பட்டதுடன் 4400 பேருக்கு மேல் காயமடைந்தனர்.

* தமிழகத்தில் இருந்து ஈழத்தமிழ் அகதிகளைத் திருப்பி அனுப்ப இந்தியாவும் இலங்கையும் கூட்டு ஒப்பந்தம் ஒன்றைச் செய்தன. அகதிகளைத் திருப்பி அனுப்பதில் ஆரம்பமாயிற்று.

* இலங்கையின் 80 ஆண்டுகால வரலாற்றில் இல்லாதவாறு பெய்த மழை காரணமாக 3 வட்சம்பேர்வரை வீடுகளை இழந்தனர்.

* வடபகுதியில் தாக்குதல்களில் ஈடுபட்டிருந்த விமானமொன்று விடுதலைப் புலிகளால் சுட்டு வீழ்த்தப்பட்டது.

* சுதந்திரன் பத்திரிகையின் முன்னாள் ஆசிரியரான கோவைமகேசன் தமிழகத்தில் காலமானார்.

* இந்தியாவின் 9வது ஜனாதிபதியாக சங்கர் தயாள்சர்மா தெரிவானார்.

* ஊர்காவற்துறை அராலித்துறையில் விடுதலைப்புலிகளின் கண்ணிவெடித் தாக்குதலுக்கு வடபிராந்திய இராணுவத்தளபதி டென்சில் கொப்பேகடுவ உட்பட 10 அதிகாரிகள் பலியானார்கள்.

* பலகோடி ரூபா பெறுமதியான ஆயுதங்களுடன் இலங்கைக் கடற்படைக் கப்பலொன்று கற்பிட்டிக்கு அண்மையில் கடலில் மூழ்கியது.

* இலங்கை விமானப்படைக்குச் சொந்தமான கெலிகப்டர் ஒன்று விடுதலைப் புலிகளால் சுட்டு வீழ்த்தப்பட்டது.

* இலங்கையின் இனப்பிரச்சனைக்குத் தீர்வுகாண அமைக்கப்பட்ட பாராளுமன்றத்தெரிவுக்குழுவில் இருந்து இலங்கைத் தொழிலாளர் காங்கிரஸ் வெளியேறியது.

சஞ்சிகைகளுக்கான அட்டைப்படங்கள்
 திருமண வாழ்த்து மடல்கள்
 விளம்பர போர்ட்டுகள்
 கோயில் திரைச் சீலைகள்
 உருவப் படங்கள்
 மற்றும் சகலவித ஓவிய வேலைகளுக்கும்
 தொடர்புகொள்ளுங்கள் :
 தொலைபேசி: 069 / 704439 or 4980989

சேகர் ஆர்ட்ஸ்
 SEGAR ARTS Commercial Print
 FRANKFURT

உலகிலும் இல்லையென பாண்டக்தியம்பெற்ற பல அறிஞர்கள் கூறியுள்ளனர். ஒவ்வொரு இல்லக்திலும் பகவத்கீதை இருப்பது மிக மிக அவசியம். அகிலும் ஒவ்வொரு இந்துவும் கீதைவைத்திருக்கவேண்டும். குறிப்பாக வெளி நாடுகளில் இருக்கின்ற இந்துக்கள் கீதை வாசிக்கவேண்டும். அப்போதுதான் இங்கு இந்துமதத்தைத் தூற்றுபவர்களுக்குத் தெளிவான விளக்கமளித்து அவர்களுையம் நல்வழிப்படுத்தமுடியும். பகவத்கீதையின் மூலப்பிரதிகள் பாதுகாப்பாக வைக்கப்பட்டிருந்த இடத்திலிருந்து என்னால் விடுபட முடியவில்லை. பிரமிப்புடன் அதே இடத்தில் நின்றுகொண்டிருந்தேன். அகனை சாதாரண இடமாக என்னால் கருதமுடியவில்லை. இருப்பினும் மிகுந்த சிரமத்துடன் அங்கிருந்து புறப்பட்டு மண்டபத்தின் ஏனைய பகுதிகளையும் பார்த்துக்கொண்டு வெளியே வந்தோம். வெளியே வந்ததும் மலைமேலிருந்து சிறிதுநேரம் கடலையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தேன்.

“கடலே!..எங்கே என் இளிய தமிழை ஒளித்துவைத்துள்ளாய்?” என்று கேட்க வேண்டும்போல் தோன்றியது.

குமரிக்கண்டத்தில் ஈசனைத் தலைவாகக்கொண்டு முதல் சங்கம் வளர்ந்தது. அதில் 1419 புலவர்கள் இருந்ததாக இதிகாசம் கூறுகிறது. பல்லாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னுள்ள சரித்திரம்.

சங்கத் தமிழ்வளர்த்த குமரிக்கண்டம் இந்தக் கடலினுள் மூழ்கிவிட்டது. முன்பிருந்த கன்னியாகுமரி ஆலயமும் கடலினுள்ளதான் இருக்கிறது. இப்போது நான் இருக்கும் இடமும் அந்த ஆலயம் இருந்த மலையின் மேற்பகுதி. அங்கே நிற்கும்போது நான் ஒரு தமிழ் இந்துவாக இருப்பதில் பெருமை அடைந்தேன். ஏனெனில் உலகின் மூத்த சூழ் தமிழ்க்கூட மூத்தமகம் இந்துமதம். மனைவி எங்கோ இருந்து அழைப்பதைக்கேட்டு சிந்தனை களைந்தேன். தமிழன் என்ற செருக்குடன் சற்று நிமிர்ந்து நடந்தேன். அடுத்து நாங்கள் அருகிலிருந்த விவேகானந்த மண்டபத்தை நோக்கி நடந்தோம். அங்கும் எமக்குப் பல ஆச்சரியங்கள் காத்திருந்தன.

(அடுத்த இதழில்)

இந்த இதழில் இடம்பெறவிருக்க-

என் வாசகர்களைத்தேடி...
(அனுபவத்தொடர்)
நிதர்சனம்
(பொருங்கதை)

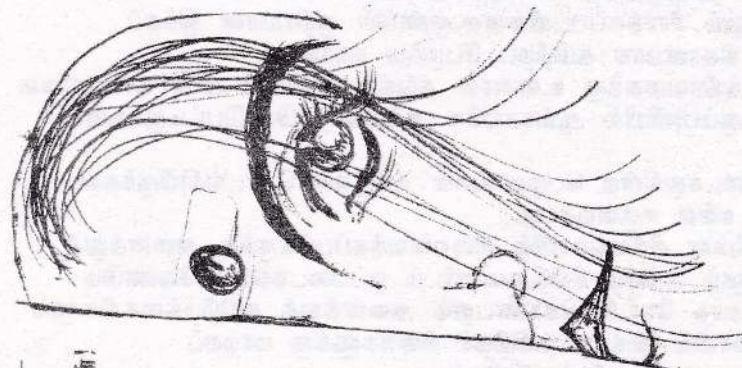
ஆசிரிய பகுதிகள்
அடுத்த இதழில்

சுன்னித்தியாபிதேயு
ஓர் சுரதா...

சுன்னித் தமிழாம் எந்தனுயிர்க்
காதலி யவளெனக் கேட்காம. தம்.-
என்னையவளின் நடைபுறக்!
என்றினை விக்நின் நெழுதுகி னுன்!
மன்னவனே! மன மாணவியே சும்
மங்கல நாளைப் போகென்று
அன்னவளக் காய யானெழு தி
அண்பரியகேள்யி யா மாணவ!

மாணவ! பொழுதிக் மவுளிக் வா
மதியே உக்கள் மனமென் னாம்
காணக் கசிரின் ஒளிவெள் ளம்
காணியே! நீ பொன் வண்ணம்!
உடை பொன்கி லுன்னாக வா
ஒன்றை வான்க்கே வென் றியாய்
வானைக்காறி யாக்களி-ம்
வந்து லிடுங்கோ சுக்கியாள்!

அக்கியமும்க்கை னக யம்
அது செந் தாமரை யிதமோ யம்
சிக்கிலிழம் துளி மதுவோடும்
தந்துவிடும் குமிழ்க்கவியாவும்
விந்தையே நீ செந்தமிழே!
விநிசிடும் போதை யன் புகழே!
செந்திருவே! உனைச் சேர்க்கிடவே
வக்கேனமயா வந்துவிடு!

வந்துவிடு! உனைக்கந்துவிடு!
வாழ்வின் றீ ஒளியின் சுவிடு
செந்தளிர்ம உன் னைக்கொடு
சேயெனவே யெனைச் சேர்த்துவிடு.
நிண்கிருமார்பினில் சூடவரும்
நித்திரமே ஒரு கோடியொரு
தந்தியிலுன்புகில் தந்துவிடு
கைகளினில் கிருமணம் சுவலைவிடு!

சுவலை விடு என் களிசரமே!
சுற்றவர் நாடும சுளியமே!
திவலைக்கொடு உன் கிருவினிலே
தெரியாம. அதில் குவையாமே!
அவண்டிகே உன் அளவையகிலே
அடுத்து யாரு உன்வசமே!
நவங்கியே! வான் முழுமகியே!
நாயகியே! அமர வகியே!

வதியேன் என்றும் இவ்வகல்
வண்ணமலர் விழு நீயின்ரி
கதியேதென்று கலங்குகிறேன்
காலமெல்லாம் உன் நிழலின்ரி
வகியே என்றிங்கிருந்தாலும்
விடுகிறதா உக்கள் நினைவு!
மகியேதென்று இருள்வென்று
இரவினிலும் ஒளிரும் கன்னி!

தமிழ்க்குருவி.

கால்

ஐக்கிய நாடுகள் சபையில் இன்னுமொரு புதியநாடு-
கமீழீழம்!

ஒருநாடும் ஒருசொடியும் கிடைத்தாயிற்று. கிறம்மாறிப்போன குருக்கோலை
வளைவுகளும், சநாகாகிப்போன மாவிலைக்கோணங்களும் தமிழும்
விமாக்கோலம்புண்டு நாற்பது நாட்களுக்குமேலிருக்கும் என்று கூறின.
அகப்பேருந்தில் தமிழ்த்தின் தலைநகரானோக்கி என் பயணம்,
பாசைகள் இன்னும் சீர்க்கப்படவில்லை. குண்டும் குழியமான இட்கப்
பாசையில் மிக நிகானமாக தமிழ்ப் பேருந்து நகர்ந்தது.
அன்னியனின் சித்திவதைக்கு உள்ளான தங்கள் தாய்மண்ணின் காயங்களை
அற்றுக்கின்ற பெரும்பணியில் ஆங்காங்கே ஆர்வத்தோடு ஈடுபட்டிருக்கனர்
தேசபக்தர்கள்.

செல்விமுத்து உடைந்துகின்ற பெருமாங்கள் தளிக்கக்கொடங்கியிருந்தன
இவைவெல்லாம் நல்ல சகுனம்தான்.

அண்மையில் சிங்கள சிறீலங்காவில் சிறைவைக்கப்பட்டிருந்த அனைத்துத்
தமிழர்க்கைகளும் தமிழீழ நீதித்துறையிடம் ஒப்படைக்கப்படவேண்டும்
என்று தமிழீழ அரசு கேட்டுக்கொண்டதும் அனைத்துத் தமிழர்க்கைகளும்
சிங்கள சிறீலங்காவில் இருந்து தமிழீழச் சிறைகளுக்கு மாற்றப்
பட்டதும் பத்திரிகைச் செய்திகளாகியிருந்தன.

கொலைக்குற்றம் நிரூபிக்கப்பட்டு சிங்களச்சிறையில் ஆயுட் தண்டனை
அனுபவித்துவந்த சாகக்கிரியும் மாற்றப்பட்டார். அவரின் விடுதலை
செய்யவேண்டும் என்று சில காணங்களை முன்வைத்து நான் தமிழீழ
நீதித்துறைக்கு ஒரு விண்ணப்பம் அனுப்பினேன்.

மேலதிக விளக்கத்துக்கான அழைப்பும் இவ்வசப் பிரயாணச்சீட்டும்
கபாலில் என் விட்டுக்கு வந்தது.

இதுதான் தலைநகரானோக்கி நான் பயணம்செய்யும் காரணம்.

அஞ்சலி சுதர்சன்.

ராசுக்கினி ஒன்றும் விடுதலைவின் இல்லை.
உருக்குள் மிக மரியாதையாக வாழ்ந்த வீரலிங்க வண்ணக்கரை கத்தியால்
வெட்டிக்கொன்ற கொலைகான்!

ஏற்கனவே பலதடவை மனநேராயளியாக அவன் இருந்திருக்கிறான் என்ற
ஓகோணத்தால் தாக்குத்தண்டனையிலிருந்து ஆயுட் தண்டனையாக
அவன் தண்டனைக்குறைப்புப் பெற்றிருந்தான்.

அரசியல் கலப்பில்லாத ஒருகொலையை இரக்கமின்றிச் செய்து

முறக்கொலைகான் ராசுக்கினி, இது முற்றிலும் உண்மை.

அப்படியானால் நான் ஏன் அவனுடைய பணர்வாழ்வில் அக்கறைசெலுக்கவேண்டும்

—இப்படி நீங்கள் முறையமுறைப்பது ஏன் காதில் கேட்கத்தான் செய்கிறது.

அவனை விடுவிக்கக்கோரி விடுதல் விண்ணப்பத்தில் நான் விபரித்தவற்றைப்
படிக்கப்பின் மேலதிக விளக்கத்துக்கு அழைப்பிடுக்திருக்கிறாரோ சட்டமா
அதிபர்.

எனக்கு ராசுக்கினியின் விடுதலையில் இருந்த அக்கறை அவரையும் தொற்றிச்
கொள்ளவில்லையா?

அது உங்களுடைய பற்றிக்கொள்ளவேண்டாமா?

கொஞ்சம் நிமிர்ந்து உட்காருங்கள்!

ராசுக்கினியின் கதை உங்களுக்கும் சொல்லிவிடுகிறேன்.

எங்களுடைய கிராமத்தில் ராசுக்கினியைத் தெரியாத மனிதரோ கிடையாது.

உரில் இருந்து மிகவும் ஒதுங்கியே ராசுக்கினியின் குடிசை உள்ளது.

அவனுடைய குடப்பனார் ராசுமுத்துவோடு அவன் சிறுவனாய் இருந்த நாட்களிலே

அவனை எனக்கு நன்கு தெரியும்.

வயதுக்கும் அவனுக்கும் கொடர்பில்லாத அவன் வளர்ச்சி, மூளையின்

குறைபாட்டை வெளிப்படுத்தியபோது அவனுடைய வயதுப்பிள்ளைகள்லிருந்து

அவன் ஒதுக்கப்பட்டான்.

இருபது வருடங்களுக்கும் மேல் என்று எண்ணுகிறேன்.

கதினாகளின் இருக்கைப்பின்னால் போடுவதற்கான பிளாஸ்டிக் வயர்கள்

எங்களுடைய கிராமத்துக்கு அறிமுகம் ஆகாத இயற்கையோடு ஒன்றிய

நாட்கள் அவை.

எங்கள் கிராமத்தில் கதிரைபின்னும் ஓரையொரு ஆள் ராசுக்கினியின்

குடப்பனார்தான்.

காட்டில் முட்டிகள் நிறைந்த பிரம்புக்கொடிகளை வெட்டி இழுத்து

முட்டைகளைக்கேசி பிரம்பை வேறாக்கி நீளமாக வெட்டிக் கட்டி

தோளில் சுமந்து குடிலுக்குக் கொண்டுசெல்வார் அவர்.

வீட்டிலேயே அடைத்துகிடந்த ராசுக்கினி பிரம்புகளைவார்த்து நார்களாக்கி

வளையங்களாக அவற்றை சுற்றி நேர்த்தியாக கட்டவைப்பான்.

இப்படி ஆரம்பித்த குருகுல வாழ்க்கையில் ராசுக்கினி கற்றலித்தகதான்

கதினாகளுக்கு பிரம்புப்பின்னால் போடுவது.

உழைப்பு என்பதற்கு அர்த்தமே தெரியாத பல பரம்பரைப்பணக்காரர்கள்

சொருசாக சாழ்த்து கட்டித்தூக்கம்போடும் தேக்கமாத்திலான சாய்வ

நாற்காலிகள் தொடக்கம் சோபா, கட்டில் கதிரை என்று பலதரப்பட்ட களபாடங்களுக்கு ராசுக்கிளியின் தந்தை பிரம்பப் பின்னல் போட்டிருக்கிறார். பிரம்ப வாநுவதற்கான ஒரு சிறிய கூரான கத்தி அவரோடு கூடவே எப்போதும் இருக்கும். வநுடக்கணக்காக அவருடன் உழைத்த காணத்தால் பிடி தேய்ந்து கமன்றிருந்தது. அப்போது கூட அதனை அவர் கைவிட்டதில்லை. பிரம்ப நாராலேயே அழகாக இறுக்கக்கட்டி உழைப்பின் சின்னமாகவே மதித்து அதன்மேல் பக்திசெலுத்தினார்.

ஒருநாள்கூட உய்வின்றி உழைத்த அவர் தனது கத்தியோடுசேர்த்து ராசுக்கிளிக் கொண்டு விட்டுச்சென்றது அந்த மண்கூடசை. ஒரு மண்ணெண்ணைக் குப்பிவிளக்கி, இரண்டுமூன்று மண்பாக்கிரங்கள்.

“மண்ணோடு மண்ணாகிப்போகும் வாழ்வில் அர்க்கமாக ஒன்று இருக்குமானால் உழைப்பு ஒன்றுதான்!” என்று சொல்லாமல் சொல்லிவிட்டு சேரவேண்டிய இடத்துக்கு போய்ச்சேர்ந்துவிட்டார் ராசுக்கிளியின் தகப்பனார்.

உள் ஒதுக்குப்பற்றத்தில் அந்தக்குடசையும் ராசுக்கிளியும் தனித்துப்போனார்கள். சனநடமாட்டமான பகுதியில் இருந்து மிகவும் ஒதுங்கிப்போய்விட்ட அந்த குடலுக்கு வடக்கே எல்லைக்காவல் வைவான் கோயிலும் கிழக்கே மயானமும் தெரியும். பதைப்பது எளிப்பது இரண்டும் அங்கேதான்.

மறந்தும் பேசாத கடவுள் ஒருபுறம். பேசமறந்த மனிதர் மறுபுறம்.

வைவான் கோயிலில் தீயிதிப்பு நடக்கும். உயிரோடு தீயில் சிறக்கும் பக்தர்களைக்காண கிராமமே கோயிலில் திரண்டுவரும். ராசுக்கிளிக்கு மட்டும் அது புதினமாகக் கெரியாது. குடசைக்குள் முடங்கிக்கொள்வான்.

உயிரற்ற மனிதர்கள் மயானத்தில் தீயில் கிடப்பதை இரவுநேரங்களில் வைத்தகண்வாய்காமல் பார்க்கபடியே இருப்பான்.

வநுடத்தில் ஒரு தடவைமட்டும் ககவதிறந்து தீயிதிப்பு நடைபெறும் வைவான்கோயில் ஏனையநாட்களில் வெறிச்சோடக்கிடக்கும்.

இரவின் நிசபக்கத்தை கிழித்துக்கொண்டு எங்கிருந்து ஒரு நாய் உடனையிட்டாலும் கிராமவாசிகள் எல்லோரும் வைவார்கோயிலையே ஒருதடவை எண்ணிக் கொள்வோம்.

யாராவது மண்டையைப்போட்டுவிட்டால் கிராமத்தின் ஆண்கள் எல்லோரும் அதனைத்தாக்கிக்கொண்டு ராசுக்கிளியின் குடவைக்கடந்து மயானத்துக்குப் போய்க்கிரும்புவார்கள்.

மற்றும்படி பயத்தை உண்டுபண்ணும்படியான பிராந்தியத்துக்கு விறகு பொறுக்கக்கூட யாரும் போவதில்லை.

ஒவ்வொரு வெள்ளிக்கிழமைமயம் வைவான் கோயில் வண்ணக்கர் வீரலிங்கம் மட்டும் அதிகாலையில் கையில் ஒரு வாளியடன் கோயிலுக்குப்போவார்.

உபயம் ராசுமத்து என்று அந்த வாளியில் குறிபோட்டிருக்கும்.

வாளியை கோயில் துவாலில் கட்டிக் குளிப்பார். கோயிலைச் சுற்றிக்கூட்டி சுத்தம்பண்ணி சாமிரும்பிட்டு திருநீறு இட்டுக்கொண்டு வீடுதிரும்புவார்.

போகும்போது துவாலில் இருந்து வாளியை அவிட்டு கையோடு கொண்டு போய்விடுவார். அந்தவாளியை காணுகிறபோது தன்னுடைய தகப்பனாரே

உயிரோடு கோயிலுக்குப்போவதுபோல் ராசுக்கிளிக்குத்தோன்றும்.

குடலைவிட்டு வெளியேவாக ராசுக்கினி தன் தகப்பனார் இறந்து
 ஒருவாமாகியும் குடலுக்குள்ளேயே அடைபட்டுக்கிடக்கான். வயிறென்ற
 ஒன்று இருக்கிறதே. தன்னுடைய தகப்பனார் பக்தியோடு வைத்திருந்த
 சின்னக்கத்தியை எடுத்துக்கொண்டு குடலைசுட்டு வெளியே தலைகாட்டினான்.
 அரைக்கை பெணியன். வெள்ளை ஆனார் கொஞ்சம் அழுக்கேறிய சாரன்.
 செருப்பில்வாக அகலமான காற்பாதங்கள், குளிந்த கலை, புறங்கைக்
 கட்டு, வலக்கையில் கூரிய அந்தச் சின்னக்கத்தி, காப்புப்போட்டது
 போல் இரண்டுமுன்று பிரம்புநாசி சுருள்கள்.
 கிராமத்துக்குள் ராசுக்கினியின் நடமாட்டம் ஆரம்பமாயிற்று.
 குளிந்த தலைமிராமல் ராசுக்கினி தெருக்களில் நடப்பான். எதிரே யார்
 வந்தாலும் அது யார் என்று அறியும் ஆவல் அவனிடம் துளியும் இருக்காது.
 யாரோடோ அல்லது எதனுடனோ கோபமாக இருப்பதுபோல் அவனுடைய
 முகத்தில் எப்போதும் ஒரு கடுகடுப்பு இருக்கும்.
 தெருவில் ராசுக்கினியை சந்திக்கிறபோது யாரும் அவனிடம் விட்டுக்குவந்து
 பிரம்பிண்ணல் போடும்படி சொல்லிவிடமுடியாது.
 தனக்குள்ளேயே கேள்விகளைக்கேட்டு காளே பதிலையும் சொல்லிக்கொண்டு
 அவன்பாட்டுக்கு அவன் போய்க்கொண்டே இருப்பான்.
 காசலையில் எட்டுமணிக்குமுன் அவனுடைய குடலுக்குப்போய் படலையைத்
 கட்டினால் அது மெல்லத்திறக்கும். அவன் எட்டிப்பார்ப்பான். எந்தவிட்டல்
 எப்படியான தளபாடத்துக்கு பிரம்புப்பிண்ணல் போடவேண்டும் என்ற விபரம்
 சொல்லும்வரை அவன் தலைதெரியும். மீண்டும் பூட்டிக்கொள்ளும்.
 அந்த வராக்கில் ஒருநாள் விட்டுக்கு அவன் ஆறுவான். அவனுடைய
 வேலைக்கு வசதியான இடத்தை அவனே ஒழுங்குசெய்து உட்கார்ந்து
 வேலையே குறியாக செயற்படுவான்.
 நேர்த்தியாக வேலையைமுடித்து தனது எஞ்சிய பிரம்பகளை சுற்றி
 எடுத்து மீண்டும் இடதுகைக்கு காப்புப்போல் போட்டுக்கொள்வான்.
 வேலைமுடிந்தது என்று நாம் கண்டுகொள்ள இதுதான் சமிக்ஞை.
 நாமாக அவன்முன்போய் எவ்வளவு என்று கேட்கவேண்டும். அவன் ஒருகூலியை
 சொல்லுவான். அதற்கு அதிகமாகக் கொடுத்தாலும் வாங்கிக்கொள்ளமாட்டான்.
 குறைவாகக்கொடுக்காலும் அந்த இடத்தைவிட்டு போகமாட்டான்.
 தயாயமான அந்தக்கூலியை இலக்கத்தில் அவன் சொல்லுவதைதவிர வேறு
 ஏதையும் அவன்பேரி நான் கேட்டதில்லை.
 தண்ணீர் எடுப்பதற்குக்கூட ராசுக்கினி ஸ்வாவர் கோயில் பக்கம் போனது
 கிடையாது. பழைய லக்ஷ்பிரே தகரம் ஒன்றுக்கு கம்பியால் வளையம்போட்டு
 வாளிபோல் செய்துவைத்துக்கொண்டு மயானத்துக் கிணத்துக்குத்தான் போவான்.
 வைவரோடு அவனுக்கு அப்படி என்னதான் கோபமோ!
 இரண்டுமுன்று வகுடத்துக்கு ராசுக்கினியின் நடவடிக்கை ஒழுங்காக
 இருக்கும். திடீரென்று ஒரு வெள்ளிக்கிழமை வைவர்கோயிலுக்குப் போன
 வண்ணக்கர். மயானத்தில் ராசுக்கினி அவனுடைய தகப்பனாரின்
 புகைகுழியில் படுத்திருப்பதாக வந்துசொல்லுவார். சாப்பாடு தண்ணீர்
 எதுவும் இன்றி வாயில் துரைதள்ள கிடக்கும் அவனை ஆஸ்பத்திரி
 அம்பலன்ஸிற்கு அறிவிக்க அனுப்பிவைப்பார். குறைந்தது மன்றாமாகம்

ஆகும் அங்கோடை ஆள்பத்திரியிலிருந்து ராசுக்கினி மீண்டும் கன்
குடனுக்குக் கிருமப.

ராசுக்கினியைப்பற்றியே சொல்லிக்கொண்டுபோனால் எப்படி?!

விவசயத்துக்கு வாவேண்டாமா?

விவசயத்துக்கு வாவேண்டுமானால் ஆத்தை அக்கையைப்பற்றியும் நீங்கள்

அறிந்துகான் ஆகவேண்டும். ஆத்தை அக்கையை நான் முகல்முதலில்
சந்தித்ததே ஒரு சுவாசியமான சங்கதி.

எனக்கு கிருமணமாகி என் மனைவியின் கிராமத்துக்கு நான் போயிருந்தேன்.

புதுமாப்பிள்ளை. பலத்த உபசரிப்புக்கள். சின்னஞ்சிறிககள் எல்லாம்

என்னைச்சுற்றிச்சூழ்ந்துகொண்டு ஒரே கும்மாளம்.

கை இடுக்குக்குள் ஒரு துணிமுடிச்சுடன், உரிமைகலந்த உரத்தகுரலில்

எதையோ கேட்டுக்கொண்டே வந்து வாசந்தகவலையில் கால்களைமடித்து

உட்கார்ந்தான் ஆத்தை அக்கை. சிறிககள் எல்லாம் ஆத்தை அக்கைவந்திட்டான்

என்று ஒரே கலவாம்.

முந்தானை தலைப்பை எடுத்து முகத்தில் வடிந்த வியர்வையைக்

துடைத்துக்கொண்டு கேட்டுவந்த தேவையைமறந்து ஊர்ப்புதினங்களை

சம்பக்கா சம்பக்கமிவ்வாறு பொரிந்து கள்ளினான். கண்ணைச்சுற்றி

இருப்பவர்களில்கூட அவள் அக்கரைசெலுத்தவில்லை.

கிடொன்று நனைவுக்கு வந்தவனாக "என்னட்டை வெத்திலை கிடக்கு.

கொஞ்சம் கண்ணாம்புதா பிள்ள" என்றபடி துணிமூட்டைக்குள் கைகளை

துறையவிட்டு நிமிர்ந்தாள்.

அப்பொழுதுதான் அவளுக்கு முற்றிலும் புதியமுகமான நான் அவள் கண்களில்

படலானேன். அவசர அவசரமாக எழுந்து முந்தானையைச்சரிசெய்துகொண்டு

துணிமூட்டையை கைகளுக்குள் இடுக்கியவண்ணம் குசினிக்குள் ஓடினாள்

ஆத்தை அக்கை. ஒடும்போதுகூட அவளுடைய வாய் சுமமா இருக்கவில்லை.

"நெருப்புக்கொள்ளிய தண்ணிக்குள்ளை புதைச்சமாதிரி நிறமும் ஆளும்"

என்பது என் காதில் தெளிவாகக்கேட்டது.

ஆத்தை அக்கையின் இந்த வார்த்தைகள் என்னைச் சங்கடத்தில் ஆழ்த்தி

விடக்கூடாது என சிலபெண்குரல்கள் குசுகுசுத்து ஆத்தை அக்கையை

அமைதிப்படுத்த முனைவதில் நான் யார் என்று ஆத்தை அக்கைக்குத்

தெரிந்துபோக. "போயும்போயும் இந்த ஒவ்விலான உடைக்குக் கிடைச்சான்?"

என்றுசொல்லி பெருமச்சுவிட்டான் அவள்.

மாப்பிள்ளை முறுக்கில் இருந்த எனக்கு முகத்தில் அரைந்தாற்போல் இருந்தது.

ஆத்தை அக்கை இடைவிடாது ஏதோவெல்லாம் சொல்லிக்கொண்டேயிருந்தாள்.

கதைகள் என்னவோ கொடாப்பில்லாமல் வேறுவேறு விவசயங்களுக்கு மாறிக்

கொண்டேயிருந்தன.

என்னைச்சுற்றி இருந்த சிறுவர்கூட்டம் என்காதில் "கத்தியை எடு!" என்று

சொல்லும்படி கட்டளைவிட்டன. வேண்டாம். இறுதியில் கெஞ்சின. என் என்று

எனக்குப்பரியவேயில்லை.

இதில் ஏதோ ஒரு கையாண்டத்தனம் இருப்பதாகமட்டுமே நான் உணர்ந்தேன்.

சொன்னால் போச்சு என்ற முடிவுக்குவந்தவனாக "கத்தியை எடு" என்று

ஒரேயொருதடவை சத்தமாகச்சொல்லிவைத்தேன்.

ஆத்தை அக்கையின் அலட்டல்சக்தம் திடீர் என்று தின்றது. அவள் எப்படிக்கான் ருசினிக்குள் இருந்து வாசலுக்குவந்தாள்? வாசலில் இருந்து தெருவக்குப்போனாள்? என்று நான் சிந்திக்கும் முன்னமே தெரு மூலையால் ஓடிமறைந்துபோனாள் அவள்.

நான் எதிர்பார்க்காத அந்த அதிர்ச்சியில் இருந்து மீண்டும் உணர்வுக்கு வருமன் என்மனைவி என்முன்தோன்றி என்னைத்திட்டித்தீர்த்தாள். "ஆத்தை அக்கையை ஓட்டிக்கலைத்துவிட்டீர்களே!..பாவம் அவள். சமையலைப்பார்த்தவளை சாப்பிடண்டாமல் கலைத்துவிட்டீர்களே" என்றாள்.என்னைச் சுற்றி இருந்த கூட்டம் ருப்பென்று சிரித்துவிட்டு ஓடி மறைந்தது.காணம் தெரியாமலே நான் மட்டும் வாங்கிக்கட்டினேன். என்னை கரிக்கட்டி என்று சொல்லாமல் சொன்ன ஆத்தை அக்கையேல் என்மனைவிக்கு அப்படி என்ன அன்பு? என் மனைவி எனக்கு சொன்ன ஆத்தை அக்கை பாணத்தையும் நீங்கள் கேட்டுத்தான் ஆகவேண்டும்.

ஆத்தை அக்கை ஒரு அதிசயப் பிறவி. மாதத்தில் கிட்டத்தட்ட மூன்றில் இரண்டுபகுதி நாட்களை புத்தி சுவாதீனத்தோடும் மிகுதிநாட்களை சுவாதீனமற்றும் கழிக்கின்ற ஒரு இரட்டைவாழ்க்கைவாமும் ஜென்மம்.கறுப்பும் வெள்ளையம் போன்ற இரண்டு எதிர்மாறான வாழ்க்கைகள் அவை.

சுய உணர்வோடு அவள் இருக்கும்நாட்களில் ஒருநாளைக்கு அவள் இரண்டு தடவை குளிப்பாள்.தோய்த்துக்காய்க்க சேலையைக்கட்டிக்கொண்டு உடுத்தி இருந்த சேலையை தோய்த்துப்போடுவாள்.மணக்கும் சவர்க்காத்தை தேயத் தேய உராய்த்துக் குளிப்பாள்.படுக்கப்போகும் இடத்தை பலதடவை கூட்டிச்சுத்தம்செய்வாள்.விடியமுன் எழுந்து பஸ்துலக்கி குளித்து பொட்டிட்டு அலங்கரித்து எங்காவது எடுபிடவேலை செய்துகொடுத்து சம்பாதிக்க புறப்பட்டுவிடுவாள்.

எந்த ஆம்பிளையும் அவளிடம் வாலாட்ட முடியாது. அப்படி ஒரு கண்டிப்பு அவளிடம் இருக்கும். கொஞ்சம் அதிகமாக அர்த்தமின்றி பசுப்புவதைத்தவிர வேறொன்றும் குறையாக இருக்காது. நிலவு பூனை நிலவாகி வானத்தில் பவனிவா நான்கு ஐந்து நாட்களுக்கும்முன்னரே ஆத்தை அக்கை துணிமூட்டைக்குள் மணச்சவர்க்காரம் உட்பட அவளுடைய உடமைகள் அனைத்தையும் வைத்து இறுக முடிச்சுப் போட்டுக்கொள்வாள்.

அடுத்த சிலநாட்கள் எப்படி அமையப்போகிறது என்பது அவளுக்கு ஏற்கனவே தெரிந்திருப்பதுதான் ஒருபெரிய அதிசயம். வானத்தில் நிலவு பால்போல ஒளிபாப்பும் அந்தச் சிலநாட்கள்தான் ஆத்தை அக்கையின் இருண்டநாட்கள்.

அழுக்குத்துணியும் அதைவிட அசுத்தமான வார்க்கைப்பிராயோகமுமாக இரண்டாவது பிறவி எடுத்துவிடுவாள் ஆத்தை அக்கை. சந்தைக்கடைகளின் ஓம்,தெருக்களின் ஒதுக்குப்புறம் இப்படி எங்காவது ஒருமூலையில் தெருநாய்களைப்போல் படுத்து கருண்டுவிடுவாள். இரவுபகல் என்றில்லாமல் சிலவேளைகளில் ஓடியோடியாக நடக்கத்

கொடங்கிவிடுவாள்." யாதும் உடோ.....!" என்ற பழமொழி ஆக்கை அக்கைக்கு முற்றிலும் பொருந்தும். உடர்கள் கிராமங்கள் கடந்த நீண்ட பயணமாக அது அமையும்.

இந்தக்காலங்களில் இறக முடிச்சுப்போட்டுக்கட்டிய துணிமூட்டையை அவள் எந்தக்காணம் கொண்டும் அணிச்சுக்கமாட்டாள். அவளுடைய கை இடுக்குக்குள் அது பக்கிரமாகப் பயணம் செய்யும்.

நீண்டும் நிலனின் ஆக்கிராமிப்பு வானத்தில் குறையம் தேய்ப்பிறைகளில் ஆக்கை அக்கைக்கு சுயநினைவுவரும். அப்போது அவள் என்மனைனியின் சகோதரியின் வீட்டுக்கு வருவாள். நேரே கிணற்றைக்குப்போவாள்.

பலதடவை மணச்சுவர்க்காம்போட்டு மணிக்கணக்கில் குளிப்பாள். முற்றிலும் மாறான ஆக்கை அக்கையாக பிறவி எடுத்து வெளியே வருவாள்.

சுய உணர்வு அற்று ஆக்கை அக்கை இறந்த நாட்களில் சாப்பிடக் கொடுத்து அவளுடைய வயிற்றை கிரப்பிய மனிதாபிமானம் கிணறந்த இந்தக் கிராமங்களிலேயே சாப்பாடுபோடாமலேயே வயிற்றை கிரப்பும் அயோக்கியர்களும் இறந்திருக்கிறார்கள்.

இப்படி கடந்த காலங்களில் மூன்று அழகான குழந்தைகளை

ஆத்தை அக்கை பெற்றிருக்கிறாள்.கய உணர்வற்ற நாட்களில் பலவந்தமாக மனைவியாக்கப்பட்ட அவள் அப்படியான நாட்களிலேயே தாயாகவும் ஆனாள். மாநிலங்களில் சூட்டியோடுவதுபோல் அவள்பெற்றுக்கொண்ட அந்தக் குழந்தைகளை நல்லமனைசக்காரருக்கு தந்துக்கொடுக்கும்போது தன்னுடைய இரட்டைவாழ்க்கையை எண்ணி அவள் கண்ணீர்விட்டிருக்கிறாள். அந்த குழந்தைகளுக்கு காரணமானவர்களை அவளுக்குத்தெரிந்துகான் இருந்தது.

முதன்முதலாக அந்த அனுபவம் அவளுக்கு ஏற்பட்டபோது கத்தியைக்காட்டி தன்னை உடன்படச்செய்த வெள்ளைமனிதரின் கறுப்பு வாழ்க்கையை வெளிப்படுத்தினாள் அவள்.

அதன்பயனாக காலாலும் கையாலும் வாங்கிக்கொண்ட அம் உதைகளுக்கும் இடையில் வளரும் குழந்தையை காப்பாற்ற இணங்குபோல் கருண்டுகொண்டாள். அந்தக்கோரமான நிகழ்ச்சிக்குப்பின் கத்தியைக்காட்டி அவளைப்பயமுறுக்கும் தற்காலிகக் கணவன்மாரின் பெயர்களுக்கு நிரந்தர பாதுகாப்புக்கிடைத்தது.

"கத்தியை எடுத்துவா!" என்று யார்சொன்னாலும் தலைதெறிக்க ஆத்தை அக்கை ஓடுவதன் அர்த்தம் புரிந்தது எனக்கு.

எனக்கு வேலைமாற்றம் கிடைத்தது.

முன்று வருடம் நான் ஊரில் இல்லை.யிண்டும் நான் ஊருக்குவந்தபோது ஆத்தை அக்கையும் வீட்டுக்கு வந்திருந்தாள் முற்றிலும் மாற்றத்துடன்.

இப்போதெல்லாம் அவளுக்கு பயித்தியம் பிடிப்பதில்லையாம்!

பசுப்புகின்ற ஆத்தை அக்கையாக அவள் இல்லை.கேள்விக்கும்மட்டும் பதிலைச் சொல்லிக்கொண்டு அமைதியானாள்.என்னால் நம்பமுடியவில்லை.

கத்தி என்று சொன்னால் இப்போதெல்லாம் அவள் பயப்படுவதில்லையாம்.

அவளுடைய கழுத்தில் ஒரு மஞ்சள்கயிறு தெரிந்தது. தான் கல்யாணம் செய்துகொண்டதாக சொல்லிக்கொள்ளுகிறாளாம்.

அலட்டல் ஆத்தை அக்கையா இவள்?

-நான் அதிசயித்துப்போனேன்.

அதைவிடப் பெரிய அதிர்ச்சி என்மனைவியின் சகோதரி சொன்ன தகவலில் இருந்தது.ஆத்தை அக்கை தாலியை யாருக்கும் காட்டியதில்லையாம்.

அரிச்சந்திரனுக்கும்மட்டும்தான் சக்கிரமதியின் தாலி தெரியும் என்று

படைப்பாளிகள் கவனத்திற்கு!

புலாளுக்கு ஆக்கங்களை அனுப்பும்போது உங்கள் முழுப்பெயர், முகவரி, இவைகளைக்குறிப்பிட்டு அனுப்புவீர்கள். புலாக்களை அனுப்பும் ஆக்கங்களை உடனடியாகப் பிரதிசெய்து வேறு பத்திரிகைகளுக்கு அனுப்புவதைத் தவிரும்புகள். புலா உங்கள் ஆக்கங்களுக்கு ஆகாவு தரும் அகேசமயத்தில், புலாசைக்காமானதாக்கும் வசதியில் உங்கள் காமான ஆக்கங்கள் மூலம் ஒத்துழைப்புக்காருங்கள்.

சொல்லிக்கொள்வானாம்.

அனல அவள் துளிக்கிறபோதும் போட்டுவைத்து தாலியைக்கண்களில் ஒற்றிக்கொள்ளும்போதும் பார்க்கும் பாக்கியம் என்மனைவிபின் சகோதரிக்குக் கிடைக்கிறுக்கிறது.

அது தாலியே இல்வையாம்!

ஒரு சிறியகத்தியாம். அதுவும் பிடிமந்தது நாமபகாரல் இறுக்கக்கட்டிய கூரான கத்தியாம்.

நான் அகிரந்தேன்.

ராகக்கிளி திடீர் என்று என் நாபகத்துக்கு வந்தான்.

தொடராக வீரலிங்கம் வண்ணக்கர் கொலைசம்பந்தமான பக்கிரிகை செய்திகளும் நாபகமாயின. அந்தக்கொலையில் கொள்சமும் சம்பந்தப்படாத ஆக்கை அக்கை அதற்குள் சங்கமமாகும் கற்பனையில் இருந்து என்னால் விடுபடமுடியவில்லை.

ஒரு கசக்கிளை எடுத்துக்கொண்டு என் மனைவியின் கிராமத்தில் இருந்து என்னுடைய கிராமத்துக்கு விசாரந்தேன். நோக ராகக்கிளியின் குடிசைக் கட்டிவைக்க திறந்துகொண்டு உள்ளே நுழைந்தேன்.

மூலையில் பழுப்பேறிய வெள்ளைச்சாறன் ஒன்றினால் மூடப்பட்டு

“உபயம் ராகமுக்கு” என்று எழுதியள்ள வாளிகிடந்தது.

நாய்ந்துபோன இரத்தக்கறை இன்னமும் அகில் தெரிந்தது. பக்கக்கிளையே

ஆக்கை அக்கை அக்கை உபயோகிக்கும் மணச்சுவர்க்காகக் கட்டி ஒன்றும் கிடந்தது.

வைவரிகோயில் பக்கமே போகாத ராகக்கிளியின் குடிசைக்குள் வைவரிகோயில் வாளிகத்தியென்றாலே கத்திக்கொண்டுபோகும் ஆக்கை அக்கையின் கழுத்தில் கக்கி.

என்னால் ஒரு பாடலுக்கும் வா பாடலில்லை. கைகள் கமிடிக்ஷுக்கு

மாற்றியெரிய சொசிகள் வந்தபோதுகான் நானும் என் மனைவியும்

ஆக்கை அக்கையை அணுகினோம். உணவையை மறைக்காமல் சொன்னால்

ராகக்கிளிக்கு விடுகலை திடைக்க வாய்ப்புண்டு என்பதை விளக்கினோம்.

ராகக்கிளி என்ற பொய்ச்சொன்னதுமே அவள் அகிரந்து போனாள்

அவள் கண்கள் துளமாயின.

உணவை வெளியானது.

இரவபகவாக இடைவிடாது நடந்து ஒரு வெள்ளிக்கிறுமை விடியம் வேளை

அவள் எனது கிராம மயானம்வரை வந்திருக்கிறாள் ஆக்கை அக்கை.

வைவரிகோயில் வாளியுடன் வழக்கம்போல்வந்த வீரலிங்க வண்ணநுக்கு

ஆக்கை அக்கையின் அவங்கோலம் சபலத்தை உண்டுபண்ணியிருக்கிறது.

ராகக்கிளியின் கதப்பனார் ராகமுக்குவின் பகைகுழியில் ஆக்கை

அக்கையை அவர் மடக்கிப்பிடிக்கிறுக்கிறார். ஆவாரம் கேட்டு குடிவாக்கு

வெளியே வந்த ராகக்கிளி தன்னு கோயிலுக்கு சமமான பகைகுழியில்

நடக்கும் கொடுமை ஆத்திரத்தை உண்டுபண்ணியிருக்கிறது.

கதப்பனார் விட்டுச்சென்ற அந்த உழைப்பின் சின்னமான கூரிய கத்தியை

எடுத்துக்கொண்டு ஓடியிருக்கிறான்.

காமமாறாக வண்ணக்கரை கிமித்துவிட்டான். அவனுக்குமுன்னமே வண்ணக்கர்
கொண்டுவந்த வாளியைப் பறித்து ஆக்கை அக்கை வண்ணக்கரின் தலையில்
அடத்து அவரது தலையாலும் இரத்தம் கசிந்திருந்தது.
ஆக்கை அக்கையை பார்க்கான் ராகக்கிளி, தன்னைப்போல் ஒரு பிறளி
என்பதைப் பரிந்துகொண்டான். கொலைக்குற்றம் ஆக்கை அக்கையை
அணுகிவிட்டக்கூடாது என எண்ணிக்கொண்டான் போலும்.
இரத்தம் தோய்ந்த வாளியை எடுத்துக்கொண்டு சூலைநோக்கி ஓடியவன்
திரும்பிலெந்து கொலையை தன்பக்கம் திருப்பும்மயற்சியாக கான் உயிரிலும்
மேலாக மதிக்க அந்தக்கக்கியை பிணத்துக்குப் பக்கத்திலேயே
போட்டுவிட்டு சிதறிக்கிடந்த ஆக்கை அக்கையின் துணிமட்டையைச் சரிசெய்து
அவளிடம் நீட்டினான்.

எனோ அவள் அதனுள்ளவைத்திருந்த மணச்சவர்க்காக்கைமட்டும்
எடுத்துக்கொண்டு ஓடினான்

ஆக்கை அக்கைக்கு அந்தக் கத்தி அங்கேதான் கிடைத்தது.
அவன் பொலிசில் சாணடைந்தது பின்னர் பத்திரிகைச் செய்தியானது.

பல கத்திகள் ஆக்கை அக்கையின் கற்பை சூறையாடின.

கற்பைக் காப்பாற்றிய கத்தி தாலியாயிற்று.

இப்பொழுது சொல்லுங்கள், ராகக்கிளியின் சூலைக்குள் அந்த இரண்டு புதுப்
பிறவிகளும் அன்பாக்குடும்பம் நடத்துவதை பார்க்க ஆசையிலவையா?
மனிதத்தை நேசிக்கும் ஒரு காலக்கட்டத்தில் தமிழ்முப்பேருந்து
பயணம் செய்யத்தொடங்கிவிட்டது.

நினைவுகள்.

உள்ளிரவு
கடைபாலையில் எச்சத்தடியுமில்லை
மரத்தடியொன்றில் அமர்ந்துகொள்கிறேன்.
நிலாமகள் கூட தன்
நினைவுகளை இழந்தாளா
நிலவாள் புன்னகைக்கின்றாள்
மெல்லிய காற்று
மெல்லென விசியது
நிலா ஒளியில்
நினைவுகளைத்திருப்புகிறேன்
அந்த இளமைப்பருவம்
அந்தப்புகழையான காட்களை
நினைவில் கொள்கிறேன்
அந்தகாள் எனக்குத்தெரிந்திருந்தது
மகிழ்ச்சி என்றால் என்னவென்று
அந்த நினைவுகள் மீண்டும்
அவளும் காணும்
சந்தோஷத்தின் சங்கமத்தில்
சங்கமித்த காட்கள்
கான் பேசும்போதெல்லாம்
அவளோ மௌனமாடி
அவள்பேசும்போதெல்லாம்
கானோ மௌனமாகி

இருவரும் பேசுகின்ற போது
பெற்றோர்கள்
மௌனம் ஆகாததால்
பிரிய மனமின்றி
பிரிந்தது இரு உள்ளங்கள்
அன்பை அவங்கரித்தது
அந்த உள்ளம்
அவளோடு கான் கொண்டது
அழியாத உறவு
அதனால் அந்த காட்களை
நினைவில் கொள்கிறேன்
மீண்டும் ஓர் காலை
இரவிற்காக
கான் காத்திருக்கவேண்டும்
என் இனிய நினைவுகளை
கான் மறக்காமலிருக்க
இரவு வந்ததும்
மீண்டும் ஓர் நினைவு
மீளமுடியாத அவளது நினைவு.

-க.ஸ்ரீதாஸ்.

(சென்ற இடம் கொடர்ச்சி)

கைகளால் முகத்தை மூடிக்கொண்டு உடல் குலுங்க அழுதான் விஷ்ணு.
அமுட்டும்...நன்றாக அமுட்டும்...மனச்சுமை தீருமட்டும் அமுட்டும்...

-நான் காத்திருந்தேன்...

-மனம் அவனுக்காய் அழுதது...கூடவே எனக்காகவும் அழுதது.
என்ன இதெல்லாம்.. அந்ததயில்லாத வாழ்க்கை.. ஒருநாள் சிரித்து
மறுநாள் அழுது...எந்தக்கணத்தில் என்ன நடக்கும் என்று எந்த
முடிவிற்கும் வாழ்மடியாமல்...கடவுள் என்று மேலே ஒருத்தன் தன்
கைகளில் நால்களைப் பிடித்துவைத்துக்கொண்டு மனிதப் பொம்மைகளை
ஆட்டிக்கொண்டிருக்கிறான். நிஜமாகா...நிஜம்தானா?..

இருக்கும்...! இன்னாட்டில் மனிசரின்னா வாழ்க்கைகேவை ஒன்றுக்கொன்றி
தொடரவில்லாமல் இப்பிடி எல்லாம் நடக்காதே!

சென்றிழைந்து சிகழிப்போன ஐயாவும்.

அந்த அகிரச்சியில் கண்ணுபினா இழந்துவிட்ட அம்மாவும்.

வதைமுறாம்களில் சிக்கிரவகைகளை அனுபவித்த நானும்...

இப்படி...ச்சில ஜீவன்கள் என் வாழ்வில்...!

அம்மாவை விட்டுவிட்டு ஒடிப்போன ககப்பனும்.

அனாதையாய் தூரத்தில் செத்துப்போன அம்மாவும்.

உயிரோடிநிற்கவொழில் கவனிக்காத அம்மாவின் உயிர் பிரிந்து போனபிறகு
கதறியழுகிற விஷ்ணுவும்...

இப்படியும் சில ஜீவன்கள் விஷ்ணுவின் வாழ்வில்...!

உலகத்தில் பிறந்த எல்லோரும் அவலப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

இந்த அவலங்களுக்கிடையே ஆனந்தத்தைத்தேடும் பயணமாகான் வாழ்க்கையா?

-இருக்கலாம்.

ஆனால் அந்த ஆனந்தத்தால் என்ன பலன்?

அதை அனுபவிப்பதற்கிடையில் மறுபடியும் ஒரு அவலம் வந்து வாசற்கதவைத்
தட்டுகிறதே!

"அக...இண்டைக்கு நீர் வேலைக்குப்போகேல்வையா?"

-விஷ்ணுவின் கேள்வியில் மிமிர்ந்தேன்.

சில கணங்களுக்கே முன்பு விம்மி அழுதுகொண்டிருந்த விஷ்ணு இப்போது
மாறியிருந்தான்.

முகத்தில் கலக்கத்தைக் காணோம்.

நாம் பட்டிருந்த இறைமகள்மட்டுமே அவன் அழுகிறுக்கிறான் என்பதற்குச்
சாட்சி.மற்றும்படி அவன் அமைதியாகியிருந்தான்.

"எல்லாம் முடிச்சிட்டு...இனி அதுகளுக்காய்க் கவலையாய்ட்டு என்ன?"

-அவனே சொன்னான்...எனக்குச்சொல்வதுபோல் கனக்குக்கானே
சொல்லிக்கொண்டான்.

“இண்டைக்கு லீவு போடலாம் என்று பார்த்தன்!”

“என்?”

“உமக்காகத்தான் லீவுனு!”

“வேணாம்...நீர் வேலைக்குப்போம்!”

“இண்டைக்கு எனக்கு லீவு... நான் ஒரு இடமும் போகேல்லை...இங்கைதான் இருப்பன்!”

நான் வேலைக்கு ஆயத்தமானேன்...

சகவக் தாழில் கைவைத்தபோது லீவுனு சொன்னான்:

“மறந்திடாதேயும்... அாக...திறப்பைக் கையில் எடுத்துக்கொண்டுபோம்!”

“இருக்குது!” என்று சொல்லி வெளியேவந்தேன்.

நாட்கள்மெதுவாய் நகர்ந்துகொண்டிருந்தன..

இலையகிர்த்து நிர்வாணங்காட்டிய மாங்கனெல்லாம் பச்சைமறைப்புக்களால் தங்களைப் போர்த்திக்கொண்டு சூரிய இளைஞனை நோக்கி கிளைக்காங்களை உயர்த்திக்கொண்டிருந்தன...வெய்யில் காங்கனால் மாங்களைத் தழுவி

ஒருசூக்குவள்ளே

இந்தமகேஜ்

ஒருசூ

மரணம் இரண்டுகள் உயிரைவதுமாய் சூரியன் நாட்களை விரட்டிக்
கொண்டிருந்தான்.

வசந்தத்தில் மலர்கள் புக்தூர் சிரிக்கபோது-
என் மனத்திலும் புகிகாய் ஒரு பூப்பூக்கிநின்றது.
அந்தப்பூவின் பெயர்-
ஜஸ்மின்!

நான் வேலைசெய்யும் வேலைக்கலத்தில் புகிகாய் அறிமுகமாகியிருந்த
துருக்கியப்பெண் அவள்.

அவளை அழகி என்று சொல்லமுடியாது.

அழகு என்பதற்கு எனக்குத்தெரிந்த இலக்கணங்களை எல்லாம் தூக்கி
எறிந்துவிட்ட அழகு அது!

கணமூக்கு, வாய், கழுத்து, மார்பு, கை, கால் என்று ஏதாவதொன்றை
வரணித்தால் மற்ற அங்கங்கள் கோபப்பட்டுவிடுமோ என்று எண்ணவைக்கிற
அளவுக்கு ஒன்றை ஒன்று மிஞ்சிவிடுகிற அழகு!

ஆரம்பத்தில் அவளது அழகு என்னைப் பாதிக்கவில்லை...

அந்த அழகுக்குப்பின்னால் அவளுக்குள் ஒளிந்துகொண்டிருந்த ஒரு எளிமை...

அதுதான் என்னை அவள்பால் சர்த்துக்கொண்டது.

-முகம்முறையாக அவள் சற்றுத்தூக்கில்லின்று எனக்கு

"ஓரோ!" சொன்னபோது அவள் எல்லாப் பெண்களையும்போல ஒரு

சாசரிப்பெண்ணாகவே எனக்குத்தென்பட்டாள்.

அனால், வேலைக்கலத்தில் -

அடுத்த சில வாய்க்கனக்கெல்லாம் அவளும் நானும் கெடுக்கமாப்பின்று

பணியாற்ற நேரிந்தபோது-

அவள் என்னைப்பிரியாமலேயே என்னுள் புகுந்துகொண்டாள்.

நான் யார்...? என் கதை என்ன?

-அவளுக்குத்தெரியாது!

அவள் யார்...? அவள் கதை என்ன?

-எனக்குத்தெரியாது!

எங்கள் இருவருக்குத் தெரிந்ததெல்லாம்-

காணும் அவளும் மனிதப்பிறவிகள் என்பதே.

ஆணும் பெண்ணுமாய் பிரிக்கப்பட்ட ஒரே ஆதமா ஒன்றைத்தேடி ஒன்று

அலைகிறகாம்... அதனால்தான் காதல் மலர்ந்து அவர்கள்

ஒருவரில் ஒருவர் ஐக்கியப்பட்டுப்போகிறார்களாம்! என்று எங்கோ

படித்த ஞாபகம்.

அது உண்மைதான் என்று அடித்துச்சொல்வதுபோல்-

என்னுள் புகுந்துகொண்ட ஜஸ்மின்!

"ஒருமறைதான் காதல் வரும் தமிழர் பண்பாடு"

-கண்ணதாசன் கேள்வி எழுப்பி அவனே விடைமையும் சொல்கிறான்!

"அந்த ஒன்று என்ன என்பதுதான் கேள்வி இப்போது!"

"காதலித்தார் பிரிந்துவிட்டார்... வாழ்வு என்னாகும்?"

"அன்பு காட்டுகின்... வேலிடத்தில் காதல் உண்டாகும்!"

ஐஸ்மின் ஒருநாள் என்னிடம் கேட்டாள்:

“அர்ஸ்... நீ என்னைக் கல்யாணம் பண்ணிக்கொள்கிறாயா?”

அவளின் அங்கத்தெள்வியில் பவனாவை நினைக்கேன்.

பவனா இப்போது அமைதியாக வாழ்க்கை நடக்கவில்லையா?

பவனாவையே நான் நினைத்துக்கொண்டிருப்பது... அவளது நினைப்பினால்

மற்றவர்களிடமிருந்து நான் தூர விலகி நடப்பது என்ன நியாயம்?

-புகிராய் எனக்குள் சில நியாயங்கள்...

சுயநலமோ?

இருக்கட்டுமே!

சுயநலம் கலக்காத பொதுநலம் எங்கிருக்கிறது?

“உன்னைக் கல்யாணம் பண்ணிக்கொள்வதில் எனக்கு எந்த ஆட்சேபணையும் இல்லை... ஆனால் ஆட்சேபணை உன் குடும்பத்தில்தான்!”

“குடும்பமா...? எனக்கா?”

-அவளது கேள்வியில் வீரக்தி தெரிந்தது.

“என்ன ஐஸ்மின்?”

“எனக்கு அப்பா இல்லை... அம்மா சோயாள்... தம்பி ஒருத்தன்... சொல்லுக்கு

அடங்காதவன்... ஆனாலும் என்மேல் நிறையப்பாசம்... அவனுக்கு சகவாசம்

சரியில்லை... இப்போது குறைத்துக்கொண்டு வருகிறான்... இரண்டாவது

உலகப்போர் முடிந்த கையோடு இளைஞனாய் என் அப்பா இந்த நாட்டுக்கு

வந்தார்... இந்த நாட்டைச் செழிப்பாக்கிய தொழிலாளவர்க்கத்தில் என்

அப்பாவுக்கும் பங்குண்டு என்று அம்மா சொல்வான்... இந்த நாட்டில் பிறந்தவன்

நான்... என்றாலும் நான் ஜெர்மன்காரியாகிவிட்டனில்லை... அப்படி ஆவதில்

எனக்கு விருப்பமும் இல்லை!”

-அவள் சொல்லிக்கொண்டே போனாள்.

“சரி... அடுத்த பிரச்சனை மதம்!” என்றேன்.

“மதம்?”

-அவள் சிரித்தாள்.

தன் கையில் வைத்திருந்த இனிப்புப் பொட்டைத்திலிருந்து இனிப்புத்

துண்டொன்றை எடுத்து என் வாயைத்திறக்கச்சொல்லி என் நாவில் இட்டாள்.

எப்படி இருக்கிறது அர்ஸ்?”

“என்ன கேட்டாய்?”

“இனிப்பு எப்படி இருக்கிறது என்று கேட்டேன்!”

“இனிக்கிறது!”

அவள் தன் வாயிலும் ஒரு இனிப்பைப் போட்டுக்கொண்டாள்.

“எனக்கும் இனிக்கிறதே!” என்றாள்.

வழியில் குறுக்கிட்ட ஒருவனிடம் அவள் ஒரு இனிப்பை நீட்டினாள்.

“வேண்டாம், நன்றி!” என்று நடந்தாள் அவன்.

ஐஸ்மின் என்னைப்பார்த்துச் சிரித்தாள்.

“இதுதான் மதம்!” என்றாள்.

“நாங்கள் ருசிக்கிறோம்... அவனுக்குப் பிடிக்கவில்லை... ருசிக்கிற எங்கள்

நாக்குகள் வேறு வேறு... ஆனால் இனிப்பதை நாங்கள் இரண்டுபேருமே

உணர்ச்சியோடும்...இதை நாங்கள் ஒருத்தருக்கொருக்கர் வாய்க்கொண்டால் போதும்...நீங்கள் உண்பதை நானும் நான் உண்பதை நீங்களும் உண்ண வேண்டும் என்று கட்டாயப்படுத்தத் தேவையில்லை..."

-நான் ஆச்சரியமாகியிருந்தேன்.

சின்னவயசில் அவள் தெளிவாகியிருந்தாள்.

அழகு அவள் உடலில் மட்டுமல்ல...மனத்திலும் அதிகமாகவே நிரம்பிக் கிடந்தது.

"ஒரு பெண்ணை முழுமையாய்ப் பாாமரிக்கிற ஆணும் ஒரு ஆணை முழுமையாய் நிர்வகிக்கிற பெண்ணும் இணைந்தால் அந்த இரண்டு ஜீவன்களுமே வாழ்க்கையில் முழுமைபெற்றுவிடும்...அப்படித்தான் எனக்குத் தொன்றுகிறது...அர்ஸ்!"

"நாங்கள் கல்யாணம் பண்ணிக்கொள்ளலாம்!" என்றேன் நான்.

"ஆனால் ஜஸ்மின்...ஒருகாலம் நான் என் நாட்டுக்குத் திரும்பிவிடுவேன்... நீ என்னுடன் வந்தாகவேண்டும்!"

"வாமல்...?"

-அவள் கேள்வியிலேயே பதிலைத் தந்தாள்.

விஷ்ணுவிடம் ஒருநாள் விஷயத்தைச்சொன்னபோது அவள் புன்னகைத்தாள். "ஏதோ ஒருவகையிலை எல்லா மனிதருக்கும் வாழ்க்கையிலை ஒரு பற்றுதல் இருக்கவேண்டும்...உமக்கு இப்ப தூக்கிக்கிரியாய் வந்திருக்கிறது!... அதுக்கென்ன...நல்ல பெட்டை என்கிறீர்...கட்டிக்கொள்ளுமன்!...வாழ்த்துக்கள்!"

திருமணத்துக்கு நாள் குறித்தாயிற்று!

இன்னும் ஒருவாரமாகான்...

நகரத்துக்குள் திடீரென ஒரு பகட்டிலை வந்தது.

அறைக்குள் இருந்து தொலைக்காட்சியைப் பார்த்துக்கொண்டிருந்த விஷ்ணு திடீரெனப் பதறி எழுந்தான்...

"எட... அநியாயப்படுவாங்களே!"

அப்போதுதான் வேலைத்தலகத்திலிருந்து திரும்பிவந்தார் நான் விஷ்ணுவின் பக்கம் திரும்பினேன்-

தொலைக்காட்சித் திரையில் நெருப்புக் கொழுந்துவிட்டுரிந்தது....

"என்ன விஷ்ணு எங்கேயாவது விபத்தா?"

"எங்கேயும் இல்லை...எங்கடை எரட்டைகளை...நாலைக்க வீடுகளைக் கொழுத்திப்போட்டாங்கள்!...எட்டுத்துருக்கியர் எரிஞ்ச சாம்பலாகிப் போச்சுதுகள்!"

-மனம் பதைத்தது.

-ஏதோ என் இனத்துக்கே இறப்பு வந்துவிட்டாற்போல்!

கீயணைப்புப்படையும், அம்பலனகம், போலீஸ்காரர்களும், வேண்டுகளும்...

வீதி பரபரப்பாவதைத் திரும்பிப்பார்த்தவன் அதிர்ந்தேன்.

அது-

ஜஸ்மின் குடியிருக்க வீடு!

“ஜஸ்மின்!”

பட்டமாய் ஒடி, தொலைபேசியை எடுத்தேன்.

தொடர்பில்லை!

“விஷ்ணு!.. என் ஜஸ்மினுக்கு ஏதோ!”

வேகமாய் வீதிக்குவந்து-

டாக்சியில் ஏறி-

தீப்பிடிக்க தெருவுக்கு வந்தபோது-

கருகிப்போன என் ஜஸ்மினின் உடலை வேளில் ஏற்றிக் கொண்டிருந்தார்கள்.

முகத்தைக் கைகளால் அறைந்து-

“ஜஸ்மின்!” என்று அலறி, வேளை நோக்கி ஓடிய என்னை பொலிஸார்

கடுத்துக்கொண்டார்கள்.

ஜஸ்மினை ஏற்றிய வேன் மறுபுறமாய்க் கிரும்புகையில்-

அதன் விளக்கொளிபட்டு-

எனம்பாத்தாணில் ஒட்டப்பட்டிருந்த பெரியதொரு வாசகம்

என்னை எரிக்கது.

“அலுஸ்லாண்டர் துவஸ்!”

லெனிநாட்டலனை லெனியேறு!

என் நெஞ்சுக்குள் பதிகாய்ப் பானிய கீயில்-

என் சொந்த மண்ணின் தாயங்களும்த.....

(முற்றும்)

ஒற்றுமைக்காய் பாடுகிறேன்!

கமிழினமே விழித்துவிட்டு

உன் தலைவனின் மார்பின்

கனிநாட்டை வென்றுவிட்டு

கனித்தனி வாழ்வதை மறந்துவிட்டு!

நீலக்கடல் அலைகள் எல்லாம்

இரத்தகிரும் ஆகியதேன்?

அலைகடலின் பாலை எல்லாம்

அழகுலாய் ஆகியதேன்?

அண்டநாடும் அந்தியனும்

அள்ளிக்கந்த பரிசுகளோ?

நாம் ஒற்றுமையாய் வாழ்க்கிறார்களால்

இவர்களின் கை ஒங்கிடுமோ?

படித்தபாடம் போதுமடா

பண்பவேலி வேண்டுமடா

உறவை மதிக்க மறந்துவிட்டால்

உலகம் விழுந்து சரிக்குமடா!

தமிழ் உணர்வை நிதித்துவிட்டு

பகைமை வெளியில் பயணம்சென்றால்

பிரிவு மீண்டும் தோன்றுமடா

பிரிந்துகொண்டே போகுமடா!

-செ.யோகநாதன்.

அன்பு வாசக ரிசர்ச்சங்களுக்கு!

புவரசு என்னும் இந்த இனிய தமிழேட்டன் வளர்ச்சியில்
 நீங்கள் காட்டும் ஆர்வம் தமிழ் இலக்கியப்பரப்பை
 மேலும் செழுமைப்படுத்த உதவுவதோடு,
 நமது மண்ணின் கைந்தரீகளின் ஆக்கபூர்வமான
 இலக்கியமுயற்சிகளுக்கு ஆதரவு தருவதாகவும்
 அமைகிறது.

புவரசு பொருளாதாரச்சிக்கலில் வாடிவிடாமல்
 காக்கும் பணி வாசகர்களாகிய தங்களுடையதே.
 புவரசுபற்றிய உங்களது கருத்துக்களையும்
 மனம்திறந்து எழுதுவீர்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறோம்.

புவரசுக்கான உங்கள் சந்தாவை
 காசுக்கட்டளையாக அல்லது காசோலையாக
 நீங்கள் அனுப்பிவைக்கலாம்.
 பின்வரும் விண்ணப்பத்தையும் ரிப்பி அனுப்பிவைப்புகள்:

ஆண்டுச்சந்தா:

30 DM (தபாற்செவவுடன்)

புவரசு
 இனிய தமிழ் ஏடு

வாசகர் பெயர்:.....

முகவரி:.....

.....

புவரசு இனிய தமிழ் எட்டைத் தொடர்ந்துபெற விரும்புகிறேன்.
 அதன் வளர்ச்சிக்கு ஊக்கமளிக்கும் வகையில்
 எனது அன்பளிப்பாக ஒரு வருடர் சந்தாவை இத்துடன்
 (காசுக்கட்டளையாக/காசோலையாக) இணைத்துள்ளேன்.

அன்புடன்,

(கையொப்பம்)

மேக் கையோடு நாம் சிந்தாமையால்
மேகலைநாட்டினிலும் கலை வளர்ப்போம்

பி.செ.ம.சன்
தமிழ்க் கலைமன்றம் வழங்கும்—
சித்திரைக் கலைவிழா!

காணம்: 16.04.1993 (நிழ்பகல் 4 மணி,
இடம்: HAUS IM PARK மண்டலம்,

நிகழ்ச்சிகள்:

துவிழிசை

காட்டியம்

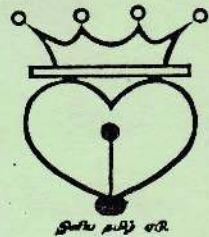
மெல்லிசை

காடகம்

தொடர்புகளுக்கு:

Frau J.Felix
Schriftführerin
Tamilischer Kultur Verein e.V.
Tessiner Str 10
2800 Bremen 41
Germany.

வாரும் இலக்கியம் வாழ்க்கையாய் மாறிடும்
பாகை அவர் சொன்னார் பாடா
அந்தப் பாகையிலே நேழன் னேறடா!
நந்தமிழர்வாழ்வே நானும் இலக்கியம்
ஆகிடும் உண்மையைப்பாடா
இதை ஆய்ந்துபின் உன்பதில் கூறடா!

2வது ஆண்டுநிறைவுக்
கலை இலக்கிய
பரிசளிப்பு விழா!